

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750

Letna naročnina L 3.500

Letna inozemstvo L 4.500

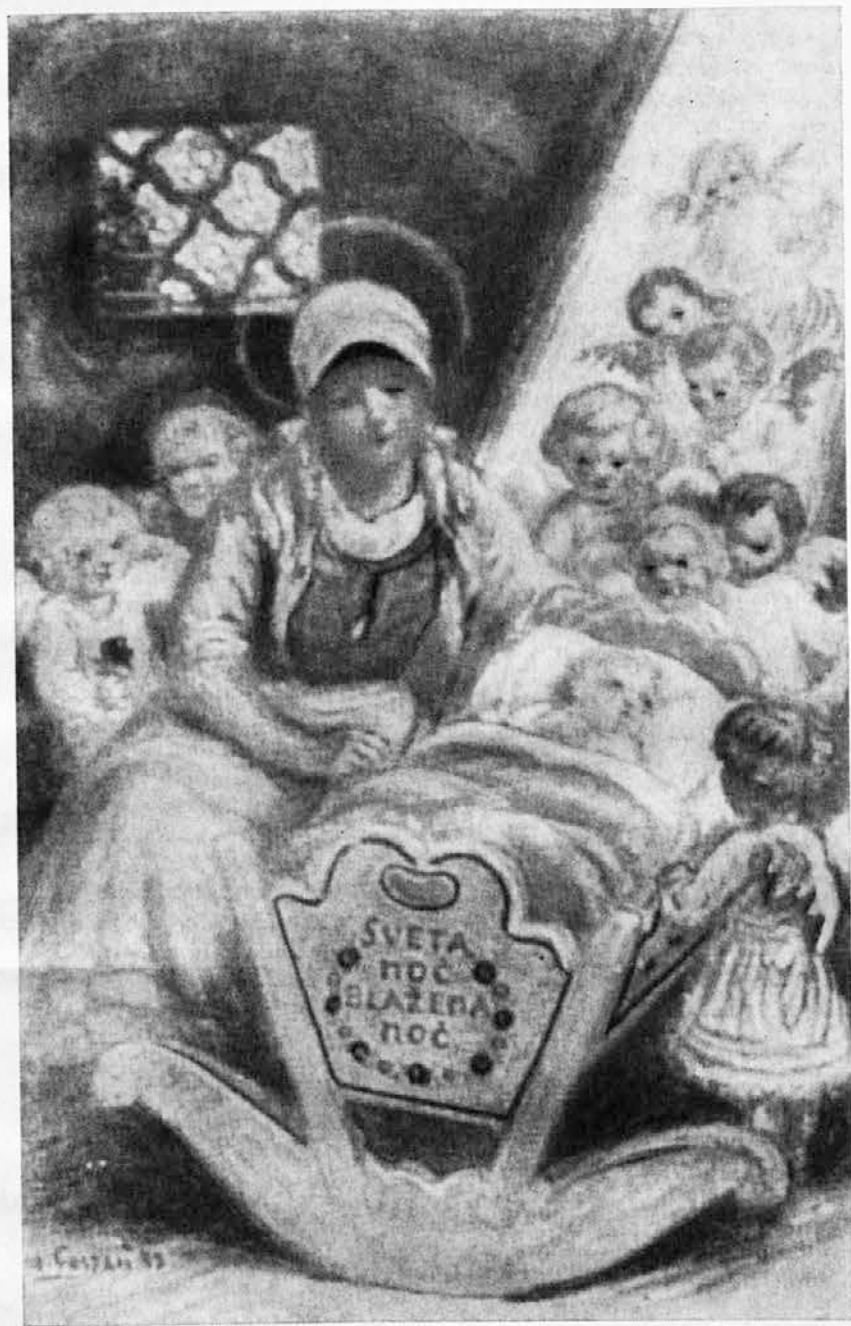
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 50 (1232)

Gorica - četrtek, 21. decembra 1972 - Trst

Posamezna številka L 80

MATERINSTVO IN SKRIVNOST BOŽIČA

Da bi božični prazniki vsem našim naročnikom, podpornikom, bralcem, sodelavcem in širiteljem bili vir notranje sreče, priložnost za dobra dela in vzpodbuda za nadaljnje vraščanje v Kristusa, želita

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»KATOLIŠKEGA GLASA«

Z veseljem in pričakovanjem se pripravljamo na obhajanje božičnih praznikov. Posebno na zahodnem delu sveta so to prazniki, ki postajajo zmeraj bolj svečani in tudi prisrčni. Toda v zadnjem času je opažati, da postajajo tudi zmeraj bolj posvetni. Saj velik del kristjanov misli predvsem na darila, na večerje, na izlete.

Sv. oče Pavel VI. je tudi o tem spregovoril. Ni obsodil, kakor da bi vse to bilo zlo in kristjana nevredno, temveč je poudaril le, naj bi pri vseh teh mislih ne izgubili izpred oči bistva božičnega dne, ki je v tem, da je to verski praznik in bolj svet kot kateri koli drug.

Če vera pomeni odnos med Bogom in človekom, moramo obhajati na božič prav ta odnos, ki ga je Kristusovo ljubost ustvarilo med Bogom in ljudmi, saj je šlo za rojstvo Boga, ki je postal človek, ki je tako združil nebo in zemljo. Po pravici je to največji dogodek v zgodovini in preludij na velikonočno skrivnost, ko se dopolni odrešenje sveta.

NEZAŽELENI OTROCI

»Porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v

jasli...« (Lk 2). S tako preprosti besedami opiše evangelist Luka ta največji dogodek v zgodovini. Mirno si predstavljamo, da ni bilo lahko tisto noč mladi materi, kakor ni bilo lahko marsikateri materi pred njo in po njej. Kakor marsikateri ni lahko tudi danes. Toda kaj storiti v takem primeru? Otroka sprejeti ali zavreči? France Prešeren je v »Nezakonski materi« klasično upodobil boj v srcu take matere.

Kaj je tebe treba bilo, dete ljubo, dete lepo, meni mladi deklici neporočeni materi?

Oča so kleli, topli me, mati nad mano jokali se; moji se mene sram'vali so, tuji za mano kazali so.

Kakšna tragika mlade matere se nam odkriva v teh tako preprostih verzih, kakšni notranji duševni boji, kakšni trenutki obupa:

On, ki je sam bil ljubi moj, on, ki je pravi oča tvoj, šel je po svetu, Bog ve kam; Tebe in mene ga je sram.

Toda v boju mlada mati ni podlegla, ni obupala, se ni ustrašila. Sprejela je otroka!

Kaj pa je tebe treba bilo, dete ljubo, dete lepo! Al' te je treba bilo al' ne, vendar presrečno ljubim te.

Ko obhajamo božične skrivnosti, ali ni prav, da se poleg Jezuhove matere spomnimo tudi na take matere, poročene ali neporočene, ki pogumno sprejmejo svoje otroke tudi kadar niso zaželeni? Saj danes gre prav o tem problem, o zaželenih in nezaželenih otrokih.

Človeško družbo je obsedla ideja o načrtovanju. Vse se danes načrtuje od gospodarstva preko kulture do družine. Povsod so »plani«, plan za živino v hlevu, plan za pšenico na polju, plan za proizvodnjo avtomobilov, plan za gumbe in šivanke in seveda plan za družino. Kako naj bi ta ušla vesplošnemu planiranju?

Zato govorimo danes o »planiranih« in o »neplaniranih« otrokih. Pogosto se ta nečloveška beseda bere v dnevnih časopisih in v strokovnih revijah in knjigah. Posledica tega planiranja je, da so neplanirani otroci nezaželeni in nebodigatreba. Nadaljnji korak pa, da je treba take neplanirane otroke odstraniti.

Prav tako kot dela kmet v hlevu: če ima telet več kot jih je planiral, jih proda mesarju. Slično dela danes človeška družba: če je na potu neplaniran otrok, v zakonu ali izven zakona, ga je treba odstraniti, se ga je treba rešiti, dokler je čas. Odvišna teleta oddamo mesarju, odvišnega otroka se reši žena pri zdravniku. Ni važno ali je poklicen ali je mazač, samo da zna napraviti »to stvar«.

ZLOČIN DETOMORA

To je tisto strašno zlo, ki se imenuje abortus ali splav. O tem zlu sodobne družbe je spregovoril pretekli teden sv. oče Pavel VI. Njegova beseda je bila resna, a očetovska. Govoril je o tem problemu katoliškemu juristu, ki so se zbrali na kongresu v Rimu, da proučijo temo »Obramba pravice do rojstva«. Tudi Pavel VI. je svoj govor usmeril v to dejstvo, da ima otrok, enkrat spočet, pravico do rojstva, ki mu je nihče ne sme in ne more odrekati. Dejal je med drugim naslednje:

»Dobro vam je znano, kako je Cerkev zmeraj obsojala splav. Za to nauk našega prednika Pija XII. in zadnjega vatikanskega koncila ni drugega kot potrditev nespre-

menjenega in nespremenljivega moralnega nauka Cerkev. Znano vam je tudi, da so se zoper novejši poskuse, da bi z državnimi zakoni olajšali splav, dvignili škofje celega sveta in predlagali sredstva, ki so primerna, da se odpravi ali vsaj omeji ta tako razširjena družbena kuga.«

Splav kot detomor je grd zločin, je potrdil zadnji koncil. Teološke razloge za to je iznesel Pij XII.: »Vsako človeško bitje, tudi otrok v materinem telesu, ima pravico do življenja neposredno od Boga, ne od staršev, ne od katere koli človeške družbe ali človeške avtoritete. Zato ni človeka, ni človeške avtoritete, ni znanosti, ni nobene »indikacije« zdravniške, evgenetične, socialne, gospodarske, moralne, ki bi lahko nudila trden juridični razlog za direktno in zavestno razpolaganje z nedolžnim človeškim življenjem...«

II. vatikanski koncil, ki se obrača ne samo na kristjane, temveč na vse ljudi, prinaša tudi razloge naravnega in socialnega prava. Predvsem dostojanstvo človeške osebe, ki utrpi škodo ne samo v nedolžni žrtvi umorjenega otroka, nego tudi v materi, ki se prostovoljno temu podvrže in pri vseh, ki sodelujejo pri splavu, naj bodo zdravniki ali medicinsko osebje. Nič manj važni niso razlogi socialnega prava, ki imajo danes posebno težo.

Koncil opozarja: »Bog, gospodar življenja, je ljudem zaupal odlično poslanstvo, da čuvajo življenje; to poslanstvo morajo vršiti na človeka vreden način. To poslanstvo se tiče vsakega človeka, vsake družbe, začeni pri družini, in posebej še države... To varstvo se ne začne z rojstvom ali s polnoletnostjo otroka, ampak s spočetjem, kajti tukaj je začetek

nekega življenjskega procesa, ki se konča z rojstvom novega človeškega bitja... Bolj ko je neko bitje šibko, bolj ko je potrebno varstva, večjo dolžnost imajo vsi, da ga varujejo, posebno še mati, dokler je otrok v njenem telesu.«

KRIVDA DRUŽBE

Težak je danes problem novih otrok v družini, verjetno težji kot v preteklosti. Toda nobena težava, nobena žrtev ne sme postati tako teška, da bi bodoča mati hotela postati morilka lastnega otroka. Kako težko krivdo bi s tem prevzela nase in kolikemu zadoščenju bi se odpovedala.

Meni nebo odprto se zdi, kadar se v tvoje ozrem oči, kadar prijazno nasmeješ se, kar sem prestala, pozabljeno je.

(Prešeren)

Poznam mater, ki je čakala petega otroka. Zdravniki so ji soglasno svetovali, naj ga odpravi. Toda ona je rekla: »Ne! Moj je, bo, kar bo.« Danes sta srečna fant in mati, fant, ker ima že sam svojo družino, in mati, ker je v težkem trenutku imela dovolj poguma.

Ali bi ne bilo prav, ko bi za bodoče matere kaj več molili in jim z dobro besedo dajali poguma?

Vsak človek ima trenutke slabosti in obupa. Tudi mati, ki si morda iz tega ali drugega razloga ni želela otroka, pa se zave, da ga bo dobila. Ali ni takšna žena predvsem potrebna molitve in spodbudne besede, ne pa zafkavanja in zgražanja? Mislim, da danes družba v tem veliko greši.

Naj božja mati Marija daje poguma vsem takim bodočim materam, saj jih ona najbolj razume.

K. H.

Božič na Tržaškem

Polnočnice v Trstu

Na sveti večer, v nedeljo 24. decembra bodo ob desetih zvečer slovenske polnočne maše v naslednjih cerkvah v Trstu: Sv. Ivan, Skedenj, Sv. Jakob, Rojan, Novi sv. Anton, Kolonkovec; pri Sv. Vincenciju ob 22.30.

Mavhinje - Devin

Moški zbor »Fantje izpod Grmade« bo letos priredil koncert božičnih pesmi na

dveh krajih: v Mavhinjah v torek 26. decembra (sv. Štefan) ob 16. uri v farni cerkvi in v Devinu v soboto 30. decembra ob 20. uri tudi v farni cerkvi. Vabljeni vsi ljubitelji naše božične pesmi.

Opčine

V tem tednu pred božičem bomo obiskali bolnike na domu. Za odrasle bo v soboto zvečer 23. t.m. ob 19. uri občestveno obhajanje pokore. Na razpolago bosta tudi dva spovednika. Sledila bo sv. maša.

Radio Trst A bo tudi letos prenašal božično polnočnico iz naše župnijske cerkve Mašo bo daroval škofov vikar dr. L. Škerl. Pel bo cerkveni pevski zbor pod vodstvom prof. Staneta Maliča.

Vsem faranom, tudi v imenu župnijskega sveta in vseh organizacij, voščimo blagoslovljen božič ter srečno novo leto, bolnikom še posebej! Obenem izrekamo prisrčno zahvalo vsem, ki so v tem letu kakorkoli prispevali za cerkev na Opčinah, za cerkvi na Banah in Ferlugah ter za našo skupnost. Vsem: Bog povrni!

Škedenj

Blizajo se božični prazniki. Prejšnjo soboto smo začeli s slovesno božično devetdnevno. Maša polnočnica ali prva božična maša bo 24. t.m. ob 22. uri. Med to mašo bo, kot po navadi, ofer izključno za naše potrebe. Obredi med božičnimi prazniki bodo potekali kot običajno.

Ob koncu praznikov je v programu božičnica. V Domu bodo nastopili naši pevci in otroci. Poslovili se bomo od božičnih praznikov z najlepšimi božičnimi pesmimi.

BESEDE ŽIVLJENJA

ANGEL PASTIRJEM

»Oznanjam vam veliko veselja, — za vse ljudstvo« (Lk 2, 10).

Božič — praznik veselja!

»Za vse ljudstvo.«

Bo res veselje za vse ljudstvo?

Koliko naših bratov in sester ne bo uživalo božičnega veselja, ker ne poznajo Kristusa: hote ali nehote. Drugi trpijo zaradi uboštva in boleznih, zaradi vojske, sovraštva in revščine.

Sicer pa ni vse veselje v blagostanju! Angel ga ni oznanjal bogatim, ampak preprostim in revnim pastirjem.

Preprostost, skromnost in ponižnost prosimo božjega Deteta, pa bomo kljub vsemu občutili vsaj nekaj pravega božičnega veselja.

Knjige Goriške Mohorjeve družbe spadajo v vsako slovensko družino

Slovenska duhovnija v Gorici

Bogoslužje od 25. decembra dalje
SV. MASE

Stolnica: ob 7. uri
Sv. Ivan (sedež duhovnije): ob 8. in 12. uri

Ob 8. uri je sv. maša tudi v kapeli Marijinih sester, Corso Italia 120, in v kapeli šolskih sester v ulici don Bosco 66.

Sv. Ignacij na Travniku: ob 9. uri
Sv. Vid na Placuti: ob 10. uri

Marija Vnebovzeta pri oo. kapucinih: ob 19. uri

Ob delavnikih: Vsak večer ob 19.30 je sv. maša na sedežu duhovnije pri Sv. Ivanu.

Popoldanska služba božja: Ker je pri uri češčenja prvo nedeljo v mesecu pri Sv. Ignaciju malo udeležbe, bo na željo vernikov od božiča naprej vsa popoldanska služba božja v cerkvi sv. Ivana razen drugo nedeljo v mesecu, ko je ob 16. uri v stolnici shod Marijine družbe, združen z blagoslovom.

V cerkvi sv. Ignacija pa bo popoldanska božja služba ob izrednih priložnostih, ko je več udeležbe kot npr. na svetovni dan miru, 1. januarja, na misijsko nedeljo, na ekumensko nedeljo in podobno.

Red popoldanske božje službe v božični dobi bo torej naslednji:

Božič: blagoslov ob 15^h pri Sv. Ivanu. Nedelja pred novim letom: pri Sv. Ivanu z zahvalno pesmijo.

Novo leto: pobožnost za svetovni mir v cerkvi sv. Ignacija ob 15. uri.

Sv. Trije kralji: ob 15. uri v cerkvi sv. Ignacija vsakoletna božičnica s koncertom božičnih pesmi in blagoslovom.

Nedelja po sv. Treh kraljih: ob 16. uri v stolnici.

Tragična smrt Ludvika Škarabota

Prebivalci Placute so še vedno vsi presunjeni nad tragično smrtjo Ludvika Škarabota, ki je imel svojo pekarijo nasproti tiskarne Budin. V ponedeljek 18. decembra zgodaj popoldne se je Škarabot povzpel na streho, da bi popravil nekaj strešnikov. Pri tem se mu je spodrsnilo in je padel s strehe na notranje dvorišče z višine trinajstih metrov. Rešilni avto ga je nemudoma odpeljal v goriško bolnišnico, a že med potjo je podlegel težkim notranjim poškodbam.

Ludvik Škarabot zapušča ženo in dva sinova ter brata duhovnika Mirka Škarabota, župnika v Levpi. Vsem izrekamo najgloblje sožalje, zlasti še ženi Mariji, priljubljeni in izredno dobri gospe, ki je poleg gospodinjstva vodila tudi trgovino s kruhom.

Delovanje Glasbene Matice

V okviru komornih koncertov, ki jih prireja Glasbena Matica v Trstu, je bil v sredo 6. decembra na sporedu baročni koncert, ki so ga izvajali gojenci Visoke glasbene šole iz Gradca. Spored je obsegal skladbe baročnih avtorjev, zanimivost pa so bile kljunaste flavte, to so glasbila, ki so po stoletjih pozabe prišla zopet do veljave. Pri Glasbeni Matici se tega glasbila učijo več gojencev.

Med pobudami za glasbeno vzgojo šolske mladine so mladi inštrumentalisti GM izvedli dva koncerta, in sicer v soboto 2. decembra za učiteljske in srednje šole pri Sv. Ivanu v Trstu, v ponedeljek 4. decembra pa na openski srednji šoli. Nastopili so violinisti Z. Hrvatič, mezosopraniška N. Jankovič in pianistka N. Merlak-Corrad, pri Sv. Ivanu pa še bas I. Sancin. Vsako skladbo je lepo razložil Janko Ban, da so mogli dijaki slediti koncertu z večjim razumevanjem.

Bane

Po dolgih mesecih priprav in del bomo še v tednu pred božičem, tako upamo, dokončali majhno ogrevalno napravo. Cerkev je namreč zelo vlažna in mrzla. Je pač stara, a vsem zelo priljubljena. Važno pa je to, da je tudi dobro obiskovana in pričakujemo, da bo od sedaj naprej še bolj. Znano je namreč, da znajo vsačani bogoslužje poživiti z lepim petjem.

Predstavitve dveh novih knjig

V petek 15. decembra je bil v prostorih Tržaške knjigarne važen kulturni dogodek. Založništvo tržaškega tiska je predstavilo novi knjigi pisateljev Cirila Kosmača in Alojza Rebule, in sicer »V gaju življenja« ter »Divji golob«. Prisotnost obeh avtorjev je privabila izredno število občinstva. Ob začetku je v imenu organizatorjev pesnik Marko Kravos predstavil oba avtorja. Za njim je spregovoril dr. Rado Bordon, direktor Mohorjeve družbe iz Celja, kot predstavnik založbe, ki je tiskala Rebulovo knjigo. Orisal je pomen 120-letnega delovanja Mohorjeve družbe, nato pa se ustavil pri Rebulovem romanu in njegovi problematiki.

V imenu Mladinske knjige, ki je izdajateljica Kosmačeve knjige, je povzel besedo urednik Bogomil Gerlanc. Podal je pregled delovanja založbe in poudaril važnost branja, zlasti za mladino.

O svojih delih sta končno spregovorila avtorja sama, najprej Ciril Kosmač, ki je med drugim dejal, da je v knjigi govoril o svojem življenju Primorca. »V gaju življenja« je izbor novel, ki so bile že objavljene. O »Divjem golobu« pa je pisatelj Alojz Rebula povedal, da ga je mikalo primerjanje dveh svetov, saj se dogaja zgodba na tej in na oni strani meje.

OBVESTILA

Plošče »Sveti večer« z božičnimi pesmi otroškega in mladinskega zbora sv. Cecilije iz Ljubljane so na voljo v naši upravi. Cena 1.500 lir.

Zaradi izročitve misijonskega križa v stolnici goriškim misijonarjem, ki odhajajo v državo Slonokoščena obala in ki bo 6. januarja ob 17. uri, smo smatrali za primerno, da prenesemo našo tradicionalno božičnico v cerkev sv. Ignacija na Travniku. Božičnica bo na praznik sv. Treh kraljev ob 15. uri.

ZA KMETOVALCE

Prispevki FEOGA

FEOGA je denarni sklad Evropske gospodarske skupnosti in pristojnih držav, iz katerega se delijo prispevki za razvoj kmetijstva v smislu zelenega načrta. Teh prispevkov se lahko poslužijo posamezni ali združeni kmetovalci. Letos imajo prednost večji načrti za rejo mesnatega goveda in pridelovanje krme. Manj upoštevane bodo pobude, ki bi povečale čezmerno proizvodnjo in ustvarile težave na tržišču kot je pridelovanje jajc, mleka in gradnja rastlinjakov. Predloženi načrti morajo biti tehnično in gospodarsko upravičeni in izvedljivi. Za zadrage in podobne oblike sodelovanja znaša prispevek do 80 odstotkov, kadar gre za proizvodnjo kot so namakalno-osuševalna dela, kmetijske zgradbe itd. oziroma 62%, kadar so v načrtu dela za prodajo odnosno vnovčenje pridelka. Prispevek za posamezne kmetije pa je lahko največ 50%.

Prošnje, katerim je treba priložiti razne dokumente, sprejema deželno odbornišvo za kmetijstvo v Vidmu potom svojih pokrajinskih kmetijskih nadzorništev najkasneje do 30. decembra 1972. Od prošnje do odobritve prispevka navadno traja nekaj let. FEOGA stopa že v deseto leto svojega plodnega delovanja v korist kmetijstva.

Skupno tržaško-goriško romanje 1973

Romanje, ki se obeta, bo res nekaj izrednega. Iti v Pariz, obiskati baziliko sv. Terezije Deteta Jezusa in čudovito katedralo v Chartresu, ogledati si zanimivosti francoske prestolnice so res doživetja, ki jih je dano le malokateremu uživati. Mislite zato že sedaj na to romanje in se pravočasno odločite! Spored:

Nedelja, 1. julija: 20.00 Odhod iz železniške postaje v Trstu.

Ponedeljek 2. julija: 9.30 Prihod v Pariz. Prevoz z avtobusi z železniške postaje v posamezne hotele. 15.00 Prvi obisk mesta z avtobusi in vodiči.

Torek 3. julija: 9.30 Drugi obisk mesta z avtobusi in vodiči. 15.00 Odhod v Versailles, obisk znamenite kraljeve palače in vrto. 20.45 Fakultativni obisk mesta z avtobusi in vodiči v večernih urah. Vrnitev ob 23.00.

Sreda 4. julija: 7.00 Odhod iz Pariza z avtobusi v Lisieux. Obisk zanimivosti in mesta ter okolice. Vrnitev v Pariz ob 20.30.

Četrtek 5. julija: Fakultativni obisk Chartresa. Ogled znamenite katedrale. Kobilica v Parizu. Popoldne prosto.

Petek 6. julija: 9.00 Fakultativni ogled Pariza z reke Seine, prevoz z ladjo. Daljši ogled Eiffelovega stolpa. 18.00 Prevoz iz hotelov na železniško postajo. 19.28 Odhod iz Pariza s Simplon Ekspresom.

Sobota 7. julija: 10.56 Prihod v Trst.

Podrobnejši spored bo objavljen v posebni knjižici. Zastojte veljavna osebna izkaznica. Za fakultativne ogled mesta se doplača naknadno. Za pojasnila se obračajte na svojega duhovnika ali na običajno vodstvo romanja.

Cena romanja je 98.000 lir. Vpisovanje bomo nepreklicno zaključili 25. marca. Po tem roku ne bomo sprejemali nobenih novih prijav.

Vodstvo romanja

V prosvetni dvorani »I. Gruden« v Nabrežini bo v soboto 23. decembra ob 20.30 Stalno SG iz Trsta uprizorilo farso Vojmila Rabadana »Kadar se ženski jezik ne suče«.

XI. Memorial »M. Filej«

V četrtek 7. decembra se je s finalnimi tekmami na turnirju moške odbojke za ključil letošnji Memorial »Mirko Filej«, enajsti po vrsti, ki ga je organiziralo S. Z. Olympia.

Teden dni prej se je zaključil tudi ženski odbojarski turnir, ki je bil odigran v okviru memoriala. O izločilnih tekmah tega turnirja smo že poročali; rezultati finalnih tekem so pa naslednji: Mladost - Hrast A 2:0; Hrast B - Hrast A 2:1; Mladost - Hrast B 2:0. Končna lestvica: na prvem mestu ekipa Mladosti iz Doberdoba, kateri sledijo po vrsti Hrast B, Hrast A, Sovodnje A, Steverjan in Sovodnje B.

Takoj po zaključku tega turnirja se je pričel turnir v moški odbojki. Kot je bilo že objavljeno, je bilo osem nastopajočih ekip razdeljenih v dve skupini. V prvi so bili doseženi naslednji rezultati: Sovodnje - Podgora 2:0; Skavti - Velox 2:0; Sovodnje - Skavti 2:1. Izid druge skupine so pa naslednji: Dom - Mladost 2:0; Hrast - Steverjan 2:0; Hrast - Dom 2:0. V finalnih tekmah, ki so bile odigrane v četrtek 7. decembra, sta se torej srečali ekipi Skavtov in Doma za tretje in četrto mesto z rezultatom 2:0 za Skavte ter ekipi Hrastra in Sovodnje za prvo in drugo mesto; izid je bil 2:0 za Hrast.

Ob koncu te športne manifestacije naj napravimo še nekaj zaključkov, zaradi katerih lahko trdimo, da je tudi letošnji memorial zelo dobro uspel.

Samo dejstvo, da je na njem nastopilo več kot 220 oseb, je docela zadovoljivo. Samo na dveh odbojarskih turnirjih je bilo vpisanih 108 igralcev in igralke.

Seveda moramo pri tem upoštevati, da so bili na vse tekme in turnirje memoriala, razen lahke atletike, pripuščeni samo slovenski goriški športniki; zato je taka udeležba še bolj razveseljiva. Poleg tega je bila velikokrat prikazana kvalitetna igra, zlasti pri tekmah v odbojki in namiznem tenisu, saj je prav pri teh dveh disciplinah nastopilo mnogo igralcev, ki že vrsto let gojijo ta dva športa, ki sta gotovo najbolj priljubljena pri naši slovenski mladini.

Tudi pri lahki atletiki so bili doseženi odlični rezultati, zlasti pri naraščajnikih in mladincih; to nam seveda vzbuja upanje, da bodo na prihodnjih takih ali podobnih športnih manifestacijah izidli in rezultati še pozitivnejši in še bolj uspešni.

Prihodnji teden naš list ne bo izšel

Ker bo imel prihodnji teden le štiri delovne dni, bi mogli iziti šele v petek, kar pa je za pravočasno razpošiljanje lista, ki ga morajo imeti naročniki vsaj do nedelje, prepozno. Zato naš list (ki ima to pot 8 strani in zato naročniki ne bodo nič prikrajšani) prihodnji teden ne bo izšel. Pač pa bo izšel po novem letu že en dan prej kot običajno, tj. namesto v četrtek v sredo 3. januarja. Paginiranje te številke bo v torek 2. januarja popoldne.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 24. do 30. decembra 1972

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Božič na divjem Zapadu«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 15.45 Popoldanski koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 »Prigoda uboga kristjana«. Drama. 19.20 Božične harmonije. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 23.30 Ob jaslicah. 24.00 Prenos polnočnice iz župne cerkve na Opčinah.

Ponedeljek: 8.05 Božično jutro v glasbi 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Orgelska glasba. 10.15 Harmonije z veselo sveta. 11.15 Mladinski oder: »Najlepše jaslice«. 11.35 Opoldne z vami. 14.15 Pregled slov. tiska v Italiji. 15.40 »Dekle s šestega nadstropja«. Drama. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Klavirski koncerti. 19.10 A. Rebula: »Pričakovanje«. Novela. 19.20 Melodični orkestri in zbori. 20.30 Slovenski razgledi.

Torek: 9.00 Praznična matineja. 10.00 Skladbe tržaških avtorjev. 10.40 Znane po pevke. 11.15 Mladinski oder: »Milenkin sveti večer«. 11.35 Pratika. 15.15 »Naši trije angeli«. Komedija. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorni koncert. 18.10 Gregor Krek: »Na sveti večer opolnoči«. 19.25 Za najmlajše. 20.30 L. Liviabella: »Božična pesem«. Opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncert. 19.10 Higijena in zdravje. 19.20 zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.00 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 12.30 »Kraška legenda o Rojstvu«. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Slovenski ljudski plesi. 19.10 Metod Turmšek: »Med božičem in novim letom«. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.35 »Blodnjek«. Drama. 21.20 Ritmični orkester RAI.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni ital. skladatelji. 19.10 I. Hergold: »Pravijo, da so gradnje v glavnem končane«. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. 21.30 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtorstvo. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzornik. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Klik-klak«. Radijska revija. 21.30 Popevke.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 24. do 30. decembra 1972

Nedelja: 8.55 Po domače. 9.20 Mestece Peyton. 11.00 Otroška matineja. 18.05 Deset junakov westerna - film.

Ponedeljek: 17.05 Gori, doli, naokoli. 18.25 Dežela vodá.

Torek: 17.50 Lepa Vida. 18.25 Poje Ljupka Dimitrovska. 19.25 Regionalna arhitektura. 20.40 Slepa ulica - film. 22.30 A. Kokot.

Sreda: 17.45 Prigode psa Cívila. 18.25 Po domače. 19.00 Na sedmi steti. 19.25 Naš ekran. 20.30 Stendhal: Rdeče in črno. 21.15 Diagonala.

Četrtek: 17.30 Ch. Dickens: Oliver Twist. 18.25 Družina Jehu - film. 18.55 Sedem morij. 20.35 Četrtekovi razgledi. 21.25 Popje z ožganega grna. 22.12 Mozart: »Così fan tutte« (nadaljevanje in konec).

Petek: 16.00 Rokomet. 17.40 Očka po že lji. 18.40 Recital I. Dekleve. 19.05 Profesor Baltazar. 20.40 Dekleta iz Rocheforta.

Sobota: 12.00 Smučarski skoki. 16.30 Košarka. 18.20 Disneyev svet. 20.35 Zakaj bi veselo ne peli. 21.35 Na poti k zvezdam. 22.00 Arsene Lupin.

V Kulturnem domu v Trstu bo Stalno SG predvajalo otroško spevoigro Saše Skufca »Janko in Metka« v torek 26. t. m., v sredo 27. t. m., v četrtek 28. t. m. in v petek 29. decembra vedno ob 15.30.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLISKE PROSVETE V GORICI pripravlja za letošnje božične praznike

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

na katerem bosta nastopila zbor »Mirko Filej« in »Lojze Bratuž«. Koncert bo na praznik sv. Treh Kraljev 6. januarja ob 15. uri v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Gorici. Ponovitev koncerta bo v nedeljo 7. januarja ob 14.30 v župni cerkvi v Žabnicah. Na tem koncertu bo sodeloval tudi domači cerkveni pevski zbor.

Slovensko ljudsko gibanje o novi poti Slovenske skupnosti

V začetku decembra je Slovensko ljudsko gibanje iz Trsta na redni seji odbora proučilo volivne rezultate tržaških občinskih volitev ter potegnile ustrezne zaključke. Lahen padec glasov Slovenske skupnosti gre pripisati predvsem siloviti kampanji italijanskih strank, ki lovijo slovenske glasove, pa tudi prešibki prisotnosti slovenske liste med razpršenimi slovenskimi volivci. Sodelovanje skupin v okviru Slovenske skupnosti je bilo korektno, čeprav premalo učinkovito. Zato bo morda treba pretresti prijeme takega sodelovanja na širši ljudski bazi z možnostjo restrukturacije dosedanjih oblik dela v okviru Slovenske skupnosti.

Odbor je zato sklenil, da skliče občni zbor SLG v prvih mesecih prihodnjega leta, obenem pa okrepi celotno dejavnost skupine. Veliko je še perečih vprašanj slovenske narodne skupnosti, ki čakajo na ustrezno rešitev. To rešitev mora slovenska manjšina vztrajno terjati! Prav preko svojih samostojno izvoljenih predstavnikov.

Slovensko ljudsko gibanje se zaveda, da nas čaka v letu 1973 še veliko truda za priznanje pravic, ki nam pripadajo kot narodnostni skupnosti. Zato poziva vse slovenske ljudi, da se mu pridružijo in ga stvarno podprejo v tem pravičnem boju, obenem pa jim ob izteku leta 1972 izraža najboljšo željo za srečen božič in uspeha polno novo leto.

Škedenj

Tudi pri nas smo obhajali v Domu že tradicionalno miklavževanje. Po splošnem mnenju je letošnja prireditev presejala

prejšnje. Pred obdarovanjem je bila pestra prireditev z nastopom solarjev. Otroci šole Sv. Ane so pripravili poseben prizor, baletna šola je nastopila z različnimi točkami, mala Mara Bertocchi je poskrbela za pristen smeh. V dvorani je bilo poleg staršev in sorodnikov nad sto otrok. Od vseh prizorov je bila morda to najlepša slika. Prav je nekdo pripomnil: »Kaj takega zmore v Škedenju samo Dom!«

Opčine

V soboto 16. decembra je gostovalo v Finžgarjevem domu Prešernovo gledališče iz Kranja s Cankarjevo komedijo »Za narodov blagor«. Igralci so odlično podali svoje vloge. Med uglednimi gosti sta bila tudi jugoslovanski generalni konzul v Trstu Boris Trampuž in član SG v Trstu Stane Starešinič. Obisk prireditev med tednom pa dela pri nas še vedno težave. Mladina in otroci pa so si ogledali film o spovedni molčečnosti. Mladih gledalcev se je nabralo nad štirideset.

Ferluge

Pogostejši stik z mladino in družinami je bil vedno v blagoslov. To se je tudi pri nas pokazalo. Sicer čita berila pri maši gdč. Ada. Strežniki so se pa sedaj še bolj navdušili, ko so se navezali na mladega padra Bogomira, ki prihaja od novembra dalje na pomoč iz Trsta. Neutrudna gdč. Gema pa s svoje strani skrbi za prosvetno in kulturno dejavnost v vasi.

Mladi postavljajo sami jaslice v cerkvi. Ta je seveda še vedno potrebna temeljitega popravila. Začeli bomo v kratkem z najnujnejšimi. Za to smo že dogovorjeni. Tudi pri nas odpira skupno delo nove možnosti.

Odrešenikov prihod v bogoslužju Cerkve

Natančnega dne Jezusovega rojstva ne poznamo. Kristjani prvih stoletij so predvsem praznovali veliko noč in se pri tem spominjali vse Kristusove skrivnosti.

V tretjem stoletju pa se je porodila želja, da bi Jezusovo rojstvo posebej praznovali. To je podobno pojav, kot je v evangeljskih poročilih: najprej velika zveličavna dejanja odraslega Kristusa, šele potem želja, iti »ob reki navzgor« in videti tisto, kar se je zgodilo prej.

Ker Jezusovega rojstnega dne kasneje niso več poznali, so mogli svobodno izbirati najbolj smiselni datum. In tako so vzeli tisti čas leta, ko se začnejo dnevi spet daljšati: od najstarejših časov so šteli 25. december in 6. januar za dneva, ko se je Jezus prvič pokazal.

S tem so nadomestili poganske praznike, vendar je to postranskega pomena. Najgloblji razlog je veliko preprostejši in bolj splošno človeški. Ob prihodu nove luči v naravo praznujemo Novo luč, ki ne bo nikoli ugasnila: to je duhovna luč. Zato ni nič hudega, če se v naših vedno razsvetljenih mestih ali na južni polobli naravni simbol opazi le malo ali sploh ne. Krščanska vera ljubi naravo in se ji rada pridružuje, vendar ni naravna vera, ni vera vedno povračajočih se letnih časov, temveč vera večno živih dejstev v zgodovini.

Jezusovo rojstvo je zgodovinski dogodek. Vso človeško zgodovino štejemo po njem. Leto 1 je leto Jezusovega rojstva. S tem čudovitim duhovnim videnjem je menih Dionizij Mali v 6. stoletju nadomestil staro štetje, ki je štel leta od ustanovitve Rima. Ob sporočilu evangelista Luka, po katerem je bil Jezus ob svojem nastopu »pri tridesetih«, je menih pač premalo pazil na besedo »pri«. Zato se je verjetno zmotil za štiri do sedem let. Vendar tudi to ni tako zelo pomembno. Tudi če je bil Jezus rojen nekaj let prej,

štetje let z »v letu Gospodovem« ohranja globoki smisel: z Jezusom se začne nov čas.

Zgodovinsko zveličavno dejanje Jezusovega prihoda je živo med nami v bogočastju.

POLNOČNICA

Verniki se zbirajo opolnoči, redovi, ki se bavijo s premišljevanjem, pa že celi dve uri prej po vsem svetu pojejo dolga opravila božične noči, da, poldrugo uro pojejo psalme in berejo iz preroka Izaija, papežev Leona in Gregorja in cerkvenih učencov Ambroža in Avguština. Vse to je en sam dolg klic občudovanja in strmenja.

Tako se pripravljajo premišljujoča cerkev, medtem ko se večina izmed nas pripravlja v družinskem krogu v tej noči, v kateri so se uresničevale prerokbe, ko sta se Marija in Jožef pripravljala na otrokovo rojstvo.

Polnočnica se začne s spevom o večnem rojstvu Sina iz Očeta. Berilo je vzeto iz Pavlovega pisma Titu: »Razodela se je milost Boga, našega Odrešenika, vsem ljudem.« Po vmesnih spvih iz kraljevskih psalmov doseže polnočna služba božje besede svoj vrh s preprostim poročilom o rojstvu: ljudsko štetje je poklicalo Jožefa in Marijo v Davidovo mesto Betlehem. »Ko sta bila tam, se ji je dopolnil čas poroda. In porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jasli, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču.«

Jasli so žleb za krmo. Tako se je Luč prikazala kot revež, za katerega ni nikjer prostora. Le mesto rojstva je dalo spoznati njegovo veličino: kraljevo mesto Betlehem, v katerem so se zdaj izpolnile Davidove obljube.

Opisano je tudi, da so se prikazali angeli: pokazal se je božji sijaj. V njihovi pesmi je rečeno: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.«

V evangeliju so s tem mišljeni ljudje blage božje volje. Zato prevajamo tudi: ljudje, ki so všečni Bogu. Dobra božja volja, ugajanje njemu, od katerega nikogar ne izvzema, je veliki predmet te noči: »V tem je ljubezen: ne, da smo mi ljubili Boga, temveč da je on nas ljubil in poslal svojega Sina v spravo za naše grehe.«

Poročilo o rojstvu sledi pridiga o skrivnosti, ki jo slavimo. Temu sledi Gospodova daritev.

PASTIRSKA MAŠA

Zorna ali pastirska maša je polna besedil o luči. Berilo je spet iz pisma Titu. Govori o božji dobrotljivosti, o božji dobri volji, o božji pobudi: »Odrešil nas je, ne zaradi pravičnih del, ki smo jih storili, marveč po svojem usmiljenju.«

Evangelij nadaljuje Lukovo poročilo od tistega mesta, kjer se je bilo končalo v polnočnici. Opisuje prve, ki jih je izbral Bog: uboge pastirje, ki so našli otroka. Pastirji niso bili samo revni, ljudje so jih tudi zaničevali. Predstavljajo vse ljudstvo, kakor je rekel angel: »...oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo.« V prvem trenutku, ko odrešitev ni več prihodnost, temveč postaja veličasten »danes«, gleda evangelij vrednote že obrnjeno: ljudstva ne predstavljajo odličniki, temveč zaničevani.

Z evangelijem zorne maše se konča pripoved o Jezusovem rojstvu.

DNEVNA MAŠA

Dnevna maša je prava božična praznična maša. Vse do današnjega dne so ohranjene veličastne besede o Sinovem večnem rojstvu. Vstopni spjev se začne nedolžno: »Dete nam je rojeno.« Takoj nato pa že sledi: »Na njegovih ramah je vladarstvo in imenuje se glasnik velikega sklepa.«

Berilo je mogočni uvodni del pisma Hebrejcem.

Za evangelij je bil izbran začetek Janezovega evangelija: »V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila

Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej nastalo in brez nje ni nič nastalo, kar je nastalega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi in luč sveti v temi in tema je ni sprejela... Beseda je bila prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Prišla je na svet. Na svetu je bil in svet je po njem nastal — in svet ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Vsem pa, ki so ga sprejeli, je dal pravico, da postanejo otroci božji: njim, ki vanj verujejo, ki se niso rodili iz krvi, ne iz poželenja mesa, ne iz volje moža, temveč iz Boga. In Beseda je meso postala in med nami prebivala in videli smo njegovo slavo, slavo kakor Edinorojenega od Očeta, poln milosti in resnice.«

Tako vzvišeno slavi cerkveno bogoslužje to skrivnost. Če se s srcem in z vso dušo pridružimo temu slavlju, bomo dobili božično milost: srečanje z vsem Kristusom v podobi otroka Jezusa.

V DRUŽINI

To praznovanje se nadaljuje v družini in v drugih življenjskih skupnostih. Jaslice, mnoge ljudske pesmi, ki jih pojemo sami ali poslušamo po radiu ali s plošč, zimzeleno življenjsko drevo, ubrano zvonjenje iz zvonikov: po vsem tem je Jezusovo rojstvo praznik, ki nima para v družini in v mestu. (Iz Holandskega katekizma)

SKPD »Mirko Filej« v Gorici priredi v sredo 3. januarja 1973 ob 20,30 v dvorani Attemsove palače v Gorici

KONCERT BAROČNE BOŽIČNE GLASBE

Nastopajo: H. Ludewig - sopran; H. W. Köneke - kljunasta flavta, dude, ukrivljen rog; Miloš Pahor - kljunasta flavta, prečna flavta; Dina Slama - čembalo; Alojz Mordej - viola. Občinstvo si lahko med odmorom ogleda razstavo goriškega umetnika Leopolda Perca.

Voščila z Madagaskarja

Z Madagaskarja se je oglasil misijonar Ivo Cesnik. Iz njegovega pisma objavljamo naslednje odlomke:

Ranomena, 20. novembra 1972

V tem času se je število slovenskih misijonarjev spet povečalo, kar nam daje spodbud in načrtov za novo delo v Gospodovem vinogradu. Samo Njemu gre čast, da se delo tako lepo odvija na misijonu. Vsak dan je več ljudi, ki se pripravljajo za sprejem v Cerkev. Seveda je potrebna večletna, temeljita priprava na sprejem zakramentov. Dobre volje je pri ljudeh veliko, a je treba biti zelo previden, ker so zakramenti velika stvar in ne samo trenutno navdušenje ljudi nad lepimi obredi. Zakramente je treba živeti in ne jih samo nositi v sebi kot lep spomin.

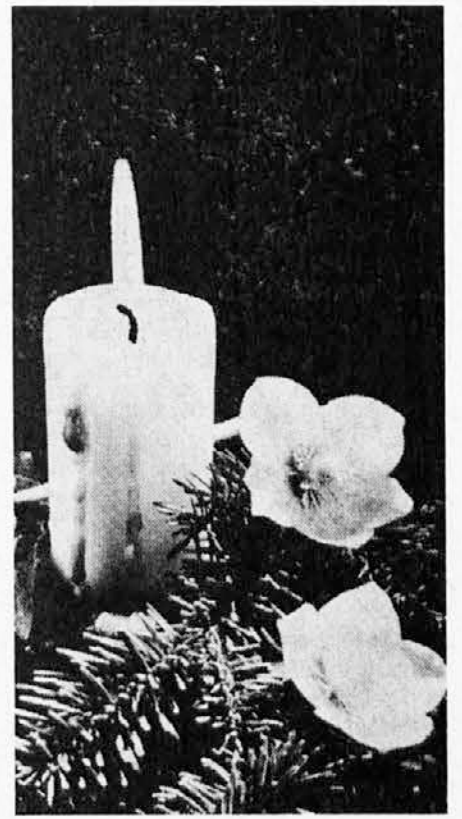
Prav tu na Madagaskarju počasi spoznavam, da so bili ljudje preveč pokrščevani, a premalo pripravljani na prejem zakramentov, saj je z njimi bilo treba sprejeti nov način življenja. Mnogi, ki so bili v prejšnji dobi krščeni, so danes hladni za vse, ker niso bili dovolj poučeni. Problem Cerkve na Madagaskarju je velik, ker se ljudje osveščajo, upirajo starim načinom delovanja na ekonomskem, političnem, kulturnem in verskem polju. Mi misijonarji upamo, da bomo kolo dogodkov še vedno doleteli in stvari spravili v tak red, da bo Cerkev na Madagaskarju zadobila nove dimenzije.

Predvsem je treba delo v Gospodovem vinogradu deliti z laiki-domačini. To nam dela precej težav, ker ljudje niso dobili dovolj šolske izobrazbe. Vendar je treba začeti in voditi tak način dela, da se mladi vključujejo v delo za razvoj Cerkve in njene ponovne razcvetne med novo generacijo. Mladina išče poti k boljšemu, a bolj sigurnemu načinu dela in življenja. Mladi Malgašči iščejo novo pot k Cerkvi. Minil je čas, ko so škofje ali duhovniki samo ukazovali, grajali, delili delo kot so sami želeli po svojem okusu.

Sprememba je dejstvo in kdor je noče priznati ali pa ji slediti, je zapisan v nov propad. Delavci bi v Cerkvi morali znati brati znamenje časa v vsaki dobi in se prilagajati razmeram, ki jih srečujejo na poti svojega delovanja.

Stiki, ki jih je goriška Cerkev navezala z afriškimi misijoni, se razvijajo in dobivajo zmeraj bolj stvarne oblike. Začelo se je z akcijo za gobavce in dr. Raoulom Follereaujem; nadaljevalo se je z obiski goriškega nadškofa msgr. Cocolina med gobavci v državi Slonokoščena obala in s pomočjo, ki jo je goriška nadškofija nudila za bolnišnice gobavcev škofiji Bouaké. Sedaj gre za to, da bi prisotnost goriške Cerkve v tej afriški deželi postala stalna in organizirana. V ta namen naj bi goriška nadškofija prevzela skrb za določeno misijonsko postojanko tako, da bi tja poslala svoje lastne misijonarje in vse drugo misijonsko osebje, ki je danes potrebno za uspešno misijonsko delo. Vse to pa naj bi goriška Cerkev tudi finančno podpirala. Pred začetkom takega podviga stojimo danes.

Nadškof msgr. Cocolin in z njim cela goriška Cerkev je že podpisala zadeven dogovor s škofom v Bouaké msgr. Duiratom. V moči tega dogovora bo s prihodnjim letom osebje goriške nadškofije prevzelo celotno oskrbo misijonske postojanke v Kossou. Tam je do sedaj bila postojanka za oskrbo italijanskih delavcev, ki so gradili velik jez za mogočno elektrarno. S seboj so imeli kaplana iz Italije, ki je skrbel zanje in tudi za črnce. Sedaj je jez končan, delavci so se vrnili ali se bodo vrnili domov, postojanka in z njo vse zgradbe ostanejo. Kdo naj naprej vodi to dušnopastirsko delo? Škof v Bouaké je zaprosil za pomoč našega nadškofa Cocolina. Ta se je najprej posvetoval z duhovniki in ko so mu ti z ogromno večino dali svoj pristanek, je v imenu goriške Cerkve vzel v oskrbo to misijonsko postojanko.

Ko so bile v teku te formalnosti, je bilo potrebno istočasno poiskati primerno osebo, tako duhovnike kot redovnice in laike, ki bi postojanko prevzeli. Tudi to se je našlo: oglasila sta se dva duhovnika, don Luciano Vidoz, župnik pri Lurški Materi božji v Gorici, in don Chino Raugna, kaplan, ter en duhovnik ustanove PIME. Poleg tega še redovne sestre Fidenzia Martini, Doris Villotti, Peralba Bianco. Od laikov pa so se odzvali Giuseppe Burgnich in Gianna Pradel. Skupno osem oseb.

Celotna ekipa se je nato začela pripravljati na svoje novo delo. Sli so na poseben tečaj za misijonologijo v Rim, potem še v Lyon v Franciji, zlasti zato, da se utrdijo v znanju francoščine, kajti na Slonokoščeni obali je uradni jezik francoščina. Po tej pripravi bo njihov odhod v misijone 8. januarja 1973 z letališča v Ronkah.

Pred odhodom v Afriko bo posebno srečanje s škofijsko duhovščino in verniki 6. januarja v goriški stolnici ob 17. uri. G. nadškof bo na praznik sv. Treh kraljev, slovesno izročil misijonski križ vsem odhajajočim. To bo velika in pomenljiva slovesnost, saj bo prvič, da odide ekipa misijonarjev v misijone, da bodo tam kot poslanci goriške škofije.

★

JOŽKO ALEKSII MARKUŽA

Božič na kraškem Bregu

Na bregu z valovi se luna igra. Med bori burja hiti.

Skrivnostna, tiha božična noč.

Meni se zdi, da krilatci veseli, kot v sanjah, angeli beli pesem pojo.

Pesem o miru, o sreči, o Božiču.

★

Lužiški katoličani v Vzh. Nemčiji

V Vzhodni Nemčiji živi slovanska manjšina, Lužiški Srbi. Njih število cenijo na 120.000 oseb. Nemci jim pravijo Venden, od česar je prišla tudi beseda windsch ali »vindišar« za koroške Slovence. Lužiški Srbi so deloma katoličani in deloma protestanti. Katoličani imajo svoj verski list »Katolski Pasol« in uporabljajo pri bogoslužju svoj jezik. Tudi v šolah imajo obvezne dvojezični pouk, po naseljih pa dvojezične napise.

Vendar pa cerkvene razmere pri tej manjšini niso še povsem urejene. Lužiški katoličani se potegujejo, da bi dobili v škofiji Meisen svojega generalnega vikarja, ki bi soodločal pri nastavitvah ali ustanavljanjih novih župnij in podobno. Tudi se pritožujejo, da pri nedavni sinodi niso zadovoljivo upoštevali želja srbskega ljudstva.

naj vas Bog blagoslovi in vam dá zadovoljstva in micu a božiču in v novem letu -

Naša mladina piše in razmišlja

Naš provincializem Interview ob novem dušnopastirskem središču v Gorici

Mnogo se o tem piše in tudi naša mladinska stran je že poročala, kako se mi majhni zanimamo samo za majhno. Brigamo se predvsem za svojo zamejsko problematiko, politično se udeležujemo, v kolikor je to v korist naši skupnosti, v ostalem pa nas politika ne zanima. Vse večere pripravljamo s tem, da hodimo na pevske vaje, sestanke, treninge, pri tem pa pozabljamo nase in na svojo duhovno rast. Naš tako imenovani »idealizem«, pod imenom katerega tako vneto izgubljam čas z delom za manjšino, je torej sredstvo za uničevanje posameznikove osebnosti, medtem ko bi morali udeleževati še vse drugačne načine udeleževanja.

Zakaj nas ne zanimajo občečloveški problemi, ki tarejo ljudi vsepovsod: vojne grozote, lakota, tretji svet, krščansko občestvo, teologija, misijoni? Da, tudi misijoni, ki nam ne pomenijo preveč, akoravno se proglašamo za kristjane, to se pravi, da skušamo izpolnjevati Kristusov nauk. Za zgled naj nam bi bila druga mladina po svetu, naša slovenska iz matične domovine in naša sosedna italijanska.

To nam priporočajo seveda nekateri iz naših vrst, ki so uspeli prebiti se iz lupine, ki nas duši, in so zadihali v svobodnejšem vzdušju kakega večjega tujeja mesta, kamor so kdaj poleti pripotovali na kratkotrajen obisk. Tam so opazovali življenje, spoznali tamkajšnje mladino (vsaj tako se jim zdi) in se vrnili polni navdušenja nad tem, kar so videli, v naše majhno, zaprto gnezdo, polno razprtij in mrženj. Kako morejo potem še občevati z nami, ki smo omejeni in ki nas zanima le naša prihodnost, naš položaj in naša vloga v tako majhnem obsegu!

Lepo je potovati, človek se marsičesa nauči. Seznanji se z novimi kraji in ljudmi, z njihovimi navadami in drugačnim načinom življenja kot ga je sam vajen. Toda potovanja so ponavadi kratkotrajna, zato se človek, zlasti mlad, ob takih bežnih vtisih rad navduši za stvari, ki morda niso vredne tolikšne pozornosti, ga pa prevzamejo, ker imajo lep videz in zlasti novo obliko. Predvsem razveseli mladega človeka, ko vidi nekaj novega, zanj neobičajnega.

Naravno je torej, da opazi včasih samo lepe strani in da morda prezre bistvo, ki nemalokrat ni nič kaj navdušujoče. Mislim, da človek temeljito spozna kraje in ljudi šele, ko je bival tam več let, ne pa mesec ali le teden. Prepričan sem, da tudi če bi kak tuj mladenič prišel na obisk v našo sredo, se soočil z drugačnim načinom življenja kot ga sam pojmuje, bi se gotovo navdušil nad našim delovanjem. Skratka, njegova reakcija nad našim življenjem bi bila podobna navdušenju kakega našega člana, ki potuje po tujih krajih.

Pa še nekaj je, kar je prav, da si razjasnimo. Vedno govorimo, da mnogo razpravljamo, toda vedno le o istih problemih, v glavnem manjšinskih. Druga mladina pa se zanima za občečloveške odnose in s tem dokazuje svojo večjo zrelost in sposobnost.

To bo morda držalo, toda mnenja sem, da si nismo preveč različni. Druga mladina se zanima za širše probleme, ker svojih lastnih nima, v tem smislu kakor jih pojmujejo mi. Po drugi strani pa so naše ožje zadeve samo skrčen odsev tega, kar se dogaja v svetu.

Ne razumem, zakaj bi morali razpravljati o zatiranju v Sudanu, če problem poznamo doma, o širjenju vere v Afriki, če jo je treba širiti tudi pri nas, o vojni v Vietnamu, ko pa se zgodovina vedno ponavlja in so vojne vedno enake,

v Evropi ali Aziji. To se dá kvečjemu primerjati, informirati se o stanju in imeti svoj kritičen odnos do dogodka. Toda kaj mi pomaga, če bom dan za dnem manifestiral po ulicah za rešitev krize na Bližnjem vzhodu, pri tem pa spregledal, če me kdo hoče zatirati kot predstavnika določenega naroda.

Moje mnenje je torej, da res včasih pozabljamo na to, da na svetu niso samo Slovenci in naše težave, pač pa tudi drugi narodi in ljudstva, ki se borijo še z večjimi skrbmi in nadlogami. Obenem mnogokrat zanemarjamo svojo duhovno rast, ko raje gremo na trening ali sestanek kot da bi se udeležili predavanja, gledališke predstave, duhovne obnove, kljub temu pa sem prepričan, da pomemita lahko tudi trening ali sestanek duhovno obogatitev, če pristopimo k njima s pravim odnosom. In ravno v pravilnem pristopu je jedro problema.

—ON

Zbor iz Podgore, ki je tudi nastopil pod vodstvom Emila Valentinčiča na letošnji Cecilijanki in zelo doživeto odpel svoji dve pesmi

Samo nekaj ugotovitev

Ko je prvič izšla mladinska priloga Katoliškega glasa, je bil v njem objavljen tudi članek o vzrokih pomanjkanja duhovniških poklicev. Članek je bil napisan z željo, da se odkrito govori o problemu, ki je resničen in se nas tiče od blizu. Od takrat se kdaj pa kdaj pojavljajo v Katoliškem glasu članki, ki se bolj ali manj očitno, bolj ali manj ironično in pomilovalno povezujejo na mnenja nas mladih. Nekateri nas sploh ignorirajo, drugi se z vso žolčnostjo spravljajo nad nas, še drugi pa nas kratko etiketirajo kot »tiste, ki hočejo, da se duhovniki poročijo«. Katoliški glas pa je obremenjen z dolgimi in brezplodnimi članki o duhovniški obleki, ki jim sledijo seveda še daljša osebna očitanja in razglabljanja o identiteti posameznikov. Ob vsem tem lahko samo pozvemo nekaj ugotovitev:

1. Kriza vere, klera in katoliških ustanov obstaja; tega ne more nihče tajiti. Če so torej problemi, je treba o njih govoriti in jih z več strani osvetliti. Mi hočemo povedati svoje mnenje brez razdralnih namenov. Pa slišimo, da je kdo že predlagal, naj se ukne mladinska priloga, ker da širi zmotne misli. Do sedaj je bilo po našem mnenju vse pisanje zelo nedolžno in dobrohotno; ker je torej tako, bomo morali najbrž še za nekaj časa spraviti v predal nekatere članke, ki bi bili zares eksplozivni.

2. Druga ugotovitev je povezana s prvo. Povezana je tudi s slovensko zgodovino ali folkloro; to zavisi od tega, v katero od teh postavimo našo znano nestrpnost in prepirljivost. So nekateri ljudje med bralci Katoliškega glasa, ki sploh ne sprejmejo mnenja drugih. Zdi se, da že takoj v petek večer, komaj so prebrali novo številko Katoliškega glasa, primejo za pero in stresajo svojo učenost. Premisleka seveda jim ni treba. In če jim Katoliški glas

Objavljamo razgovor, ki je potekal mea novim predsednikom Slov. katol. akademškega društva (SKAD) v Gorici Romanom Di Battista in med nedavno imenovanim pomočnikom dušnopastirskega središča v Gorici g. Jožkom Markužo.

Roman Di Battista: Poznavam se veliko let, bila sva skupaj v Alojzijevišču ter v Šoli, vezalo naju je prijateljstvo, ki je ostalo neskaljeno, kljub temu, da naju je življenje ločilo in postavilo vsakega na drug konec Italije, tebe v Rim, mene pa v Milan. Po naključju sva se skoro istovčasno vrnila v domače okolje. Prosil bi te, da mi opišeš občutke in vtise, ki si jih imel ob svojem odhodu iz Gorice in ob svoji vrnitvi. V Rim si odšel kot mlad maturant, poln idealizma in vere v človeka, narod in Boga. Kaj te je nagnilo, da si se vrnil in kakšno se ti zdi sedanje goriško ozračje?

Joško Markuža: Dragi Roman, mislim, da bi ti sedaj težko opisal svoje občutke, ki sem jih imel pred trinajstimi leti, ko sem zapustil Gorico, prijatelj in znanec. Občutki in vtisi so le bežen trenutek pod vplivom človekovega doživljanja v določenem času in kraju. Raje bom odgovoril na

vprišanje, kaj me je nagnilo k vrnitvi. Iz njega boš razbral odgovor tudi na ostala vprišanja. Povem ti, da prav tisti idealizem, ki me je vodil v Rim, me je spet pripeljal v domače kraje. V času bivanja in izobraževanja v Rimu, kjer sem tudi dosegel in uresničil svoj duhovniški poklic, se je ta idealizem še razvijal in dobival popolnejšo obliko. Seveda, popolne oblike ne more doseči nikdar, ker pač smo človeško omejeni v prostoru in času.

Zanima te, kaj novega sem našel na Goriškem. Zdi se mi, da je mladina dosegla marsikaj, saj se res pridno udeležuje na raznih področjih našega družbenega, kulturnega in verskega življenja. V mladini vidim in opazim še veliko idealizma za lepe, plemenite in vzvišene reči. Videl sem, da je vsak mladinec ali mladinka, ki je član ali članica nekega društva, resnično zavzet za svoje delo in da želi delovati ter koristiti naši skupnosti. Toda na žalost, marsikatero delovanje ne pride do izraza, ker je preveč zaprto vase ali ker manjka neko koordinacijsko središče.

Mislim, da bi tako središče veliko pripomoglo k večji sproščenosti in razgibanosti ter zlasti medsebojnemu spoznavanju posameznih društev, še posebej k medsebojnemu koristnemu spoznavanju med posameznimi člani. Tako koordinacijsko središče je nujno potrebno za vsakršno splošno učinkovito dejavnost. Opažam, da se mladi med seboj zelo malo poznajo: bežen pozdrav, hladen stisk roke in nasvidenje. Kdaj? Bogsigavedi! Nujno bi bilo zato treba poglobiti medsebojno spoznavanje, vzajemno pomoč in podporo pri vsakršnem področju osebnega ali skupnega delovanja. Mladina bi se morala čutiti kot homogeno telo, pri katerem ima vsak človek svoje poslanstvo in svoje koristno delo za našo narodno skupnost. Mislim, da manjka predvsem vodstveni kader, ki bi ga morali sestavljati mladinci sami. Ti bi imeli zelo važno nalogo za vzporedjanje funkcij posameznih članov in za določanje splošnega načrta in delovanja.

S tem sem se pa oddaljil od vprišanja, ki si mi ga zastavil. Vsekakor lahko sklepaš, da mislim na novo okolje, kjer ni več medsebojnih trenj, razprtij ali celo zavisti, ampak pravo krščansko mladinsko občestvo.

Pred kratkim so te imenovali za pomočnika dušnemu pastirju pri Sv. Ivanu v Gorici; najprej te vprašam, kaj bi po tvojem mnenju moralo biti novo Dušnopastirsko središče in nato še vprašanje, katero je področje tvojega delovanja.

Načrt o ustanovitvi Dušnopastirskega središča v Gorici me je razveselil že od vsega začetka, ko sem že v Rimu slišal o njem govoriti. Ne bom ponavljal tega, kar so že drugi povedali o verskem pomenu tega središča, rad pa dodajam nekatere svoje misli. V Dušnopastirskem središču vidim novo spodbudo za oblikovanje vernega slovenskega občestva in nov način, lahko rečem koncilski, pastoralnega delovanja. Središče bi moralo biti osnovna in nujna vez vseh vernih in narodno zavednih goriških Slovencev. Rad bi poudaril, kar mislim, da so vse premalo poudarili, da je bilo središče ustanovljeno prav zaradi vernikov, ki pripadajo določenemu jeziku in narodu, to se pravi slovenskemu. Prav ta etična dimenzija je bila vzrok ustanovitve. Kajti če ne bi bilo zavednih vernih Slovencev, ne bi bilo središča. Pri tem bi dodal še tole, da bi si morali zlasti videmska in celovška škofija izprašati vest, ker kratkita slovenskim vernikom tiste pravice, ki jim pripadajo po naravnem, etičnem, narodnem in cerkvenem pravu. Obenem pa maličijo obličje Cerkev, ki je vesoljna in katoliška.

Vprašuješ me, katero naj bi bilo moje delovno področje pri tem središču. Gospod nadškof mi je toplo priporočil mladino. Mladina bi morala najti v tem središču svojo oporo, pomoč in zagon za duhovno življenje. Dušnopastirsko središče bi tako postalo luč vsemu mestu in toplo zavetje za vse slovenske vernike. Obenem bi bilo žarišče pravega krščanskega občestva.

Zvedel sem, da so te imenovali za vicepostulatorja za Slomškovo zadevo. Rad bi vedel, kaj to pomeni in kakšno bi bilo to delovanje pri nas.

Res je, nedavno me je rimska Kongregacija za beatifikacijske in svetniške postopke imenovala na predlog postulatorja msgr. dr. Frančiška Segule za vicepostu-

latorja pri Slomškovi zadevi, tj. za prištetje k blaženim in svetnikom božjega služabnika A. M. Slomška. Moja glavna naloga je širjenje zanimanja in poznavanja za Slomškovo zadevo, da bi ga čimprej častili kot slovenskega svetnika. Zanimanje za Slomška je med primorskimi Slovenci veliko, ker nam je zelo blizu njegov duh. Poznavanje in zanimanje za Slomška je moč širiti na več načinov: s tiskom, predavanji, akademijami itd.

V Rimu si dovršil svoje filozofske in teološke študije ter se specializiral v zgodovini cerkvenih vedah in ekumenskih vprašanjih, obenem si v Rimu doživel 2. vatikanski koncil. Zanima me, kako boš to, kar si v Rimu nabral, uporabil oziroma izkoristil tu, pri nas.

Drugi vatikanski koncil je bil enkratno doživetje. Kdor je bil v tem času v Rimu, je lahko videl in spoznal vesoljnost katoliške Cerkev, ki se ni odražala samo v različnih jezikih, barvi kože, rasni pripadnosti, temveč tudi v različnem gledanju na sodobna vprašanja, ki imajo svojo rešitev le v Kristusu. On je namreč edini in pravi Odrešenik sveta, zdravnik naših duš in teles ter naše dobe.

Glede znanja, ki sem si ga pridobil v Rimu in kako se bom z njim okoristil, menim, da bo je prihodnost pokazala, kako in koliko ga bom uporabil in razvil, ker vsi pač delujemo v odvisnosti drug od drugega. Rad bi poživil ne samo med starejšimi, temveč tudi med mladimi, zlasti v okviru Dušnopastirskega središča, zanimanje za ekumenska vprašanja. Apostolstvo sv. Cirila in Metoda bi morali prenoviti v sodobnem pokoncilskem duhu. V ta apostolat bi lahko vključili tudi Slomškovo zadevo, saj ga je prav on ustanovil že več kot pred sto leti. Obe delovanji se ujemata in mislim, da bi ju morala zlasti mladina podpreti z vsemi močmi in z vso dobro voljo. Pri tem bi se pa tudi duhovno obogatila.

Kot zadnje vprašanje bi te vprašal, kakšna se ti zdi tukajšnja mladina in katera naj bi bila njena vloga v naši skupnosti.

Mislim, da sem na to vprašanje odgovoril že v začetku pogovora.

★

JOŽKO ALEKSII MARKUŽA

BOŽIČNO OKNO
(Rim 1971)Tu ni snega,
ne mraza,
ne ledu.Široko okno
je odprto
in razsvetljeno.Morda,
neznaneč
pride s poti:in skupaj
bova slavila
sveti večer.

★

Sedimo v naslanjačih; pred nami miza, steklenica tokaja, pogovor o tem in onem. Ali bolje rečeno: o naši zmedi. Slišim, da je ANPI izdal veliko ploščo o pesmih iz narodnoosvobodilnega boja v naši deželi. Pojejo slovenski zbori »Jezerce«, »S. Kosovel« in »Kras«. Vodi Silvan Crismancich ob sodelovanju Pavline Komelove. Iz teksta je neke razvidno, da so se partizani borili za čast Italije (»l'onor d'Italia nel mondo difendiamo«) in za njeno osvoboditev (»la nostra Italia vogliam liberare«). Pred časom mi je prijatelj — levčar — zatrdel, da so se Slovenci borili za osvoboditev slovenskega naroda. Pa se mi poraja sumljivo vprašanje: so se slovenski partizani borili za naš narod ali za »la nostra Italia«? In še nadalje: ali so res Pahor, Simoniti in Cvetko posodili svoje slovensko ime za harmonizacijo pesmi, čeprav osvobodilnih, ki naj bi se pele v italijansčini? Zdi se mi, da v tem primeru ni več govora o kaki jasnosti. Pa tudi Primorski dnevnik ni o tem nič pisal, v kolikor mi je znano. Kaj zdaj? Nič. Zmeda bo vedno večja.

OBCESTVENA SV. MASA

V četrtek 14. decembra je bila v mali dvorani Katoliškega doma sv. masa, ki jo je za svoje člane pripravil SKAD. Po sv. maši je sledil razgovor o mislih, ki izhajajo iz berila in evangelija. SKAD na merava pripraviti enkrat na mesec te vrste srečanje za svoje člane.

Športno združenje Olympia

Najprej razlog tega članka: nepoznanost Olympije. Ali se je že kateri zamejec, član naše manjšine, vprašal, kaj je Olympia in se pozanimal, da bi kaj več zvedel o njej, potem ko je prebral na zadnji strani »Katoliškega glasa« v rubriki »Sport« tale stavek: Olympia je izgubila v Y proti X tekmo s 3:0? Ali se je kdo vprašal, kaj vse to pomeni?

Gornji stavek bi lahko takole poenostavili: predstavnik slovenskega goriškega športa jih je dobil po grbi in to brez prič, razen sodnikov. Verjemite pa, dragi bralci, da tudi takrat, ko je bilo poročilo nasprotno vsebine, spet ni bilo prič za tako razveseljiv dogodek razen tistih belih strašil na obeh straneh mreže. Tak je običaj, tradicija, ki se je vkoreninila v dvanajstih letih.

Da bomo bolj stvarni, pa spregovorimo o tej Olympiji! Društvo je bilo ustanovljeno leta 1961 z namenom, da bo združevalo slovensko mladino in gojilo šport. Pri tem je treba omeniti, da se društvo ne ukvarja samo z odbojko, čeprav je to glavna panoga, ampak tudi z lahko atletiko, s smučanjem, z namiznim tenisom. Vsako leto prireja meseca junija, oziroma novembra tekmovanje za »Pokal Peter Spacapan« v odbojki in »Memorial M. Fileja«. V zvezi s pokalom v spomin na Petra Spacapana je treba omeniti, da pridobiva iz leta v leto na ugledu in pomembnosti.

Ustanovitelj Olympije prof. Martin Kraner je bil tisti, ki je uvedel odbojko v Gorico. Ne samo to. Kljub vsem nezdodam, kljub pomanjkanju voditeljev in kljub stalnim finančnim težavam, ostane Olympia, posebno kar zadeva odbojko, najresnejše društvo v Gorici. Pri tem niso izzeta niti italijanska društva.

Sedaj bi lahko kdo vprašal, zakaj Olympia ne napreduje. Če si bosta to vprašanje zastavila oče ali mati slovenskega sina, si lahko onadva pripišeta velik del te krivde. Slovenski starši naj ne tožijo, če jim država noče priznati zakonitih pravic. Sami namreč dopuščajo, da se njihovi sinovi vpisujejo v italijanska društva, tako da se danes zdi, kot da ni slovenske mladine in zato tudi ne slovenskega športa v Gorici. Zato je namen tega članka tudi ta, da seznanimo naše starše in našo mladino z važnostjo športa za našo manjšino.

Italijani si lahko privoščijo poraze za vseh poljih. Za nas pa pomeni polom, npr. razpustitve organizacije, nov znak izumiranja. Tudi navadno životarjenje v družtvih ima pri nas že neki določen pomen; ne napredovati, je za nas isto kot odmirati. Edino volja po življenju, po narodnem obstoju, nas lahko reši: to je volja, ki dela iz prepričanja, da je naše delo koristno in bo obrodilo tudi sadove.

Govorili smo torej o odgovornosti staršev. Povedati jim moramo tudi, da predstavlja slovenski šport našo zastavo, da z njim več pripomoremo k našemu ugledu kot s kulturnim delom. Naj se nihče ne užali pri tem stavku. Naša kultura in naš jezik sta res nekaj nadvse dragega, vendar pa sta tudi samo nam do konca razumljiva. Slovenstvo je opek pojem, šport pa zanima tudi druge narode. Pomaga nam lahko iz zaprtosti, seznanja lahko večinski narod o našem dejanskem obstoju. Tako postane šport tudi politično orožje manjšine.

Ob koncu pa še priznanje nekaterim ljudem, igralcem in neigralcem, ki so omogočili obstoj Olympije. Ti zanemarjajo včasih delo, razvedrilo, družino zato, da se delovanje društva ne ustavi. **Paulo**

Prizor iz Cankarjeve igre »Za narodov blagor«, s katero je Prešernovo gledališče iz Kranja 4. in 5. novembra nastopilo z velikim uspehom v župnijski dvorani v Doberdolu in v Katoliškem domu v Gorici

Vsem včlanjenim društvom in pevskim zborom kakor tudi drugim slovenskim organizacijam ter vsem, ki naše prosvetno in kulturno delo s svojim sodelovanjem, udeležbo in gmočno pomočjo podpirajo, voščil

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

krščansko in globoko doživete praznike Gospodovega rojstva, v novem letu pa uspešno delovanje na prosvetnem polju in mnogo požrtvovalnosti pri delu za moralno in narodno poglavitje našega občestva

stik z občinstvom; zato se je z letošnjo sezono začelo nekako novo obdobje za naše društvo. Sklenili smo, da bomo navezali nov odnos do publike in sicer tako, da bomo začeli s propagando ter obširneje obveščali bralce o delovanju Olympije.

SUSIČ IVAN (1948), 175 cm; univerzalen.

Kaj meniš o odbojki med Slovenci na Goriškem?

Odbojko igram že skoraj deset let; že od vsega začetka sem bil mnenja, da bi vsi slovenski odbojkarji, tudi tisti, ki igrajo pri italijanskih društvih, z dobrim in izkušenim trenerjem lahko želi lepe uspehe. Skoda, da je na Goriškem premalo mladine, ki bi se bavila s športom, zlasti v mestu. »Olympia« in tudi »Dom« črpata največ igralcev iz goriške okolice, kjer pa obstajajo društva, ki tudi potrebujejo dobre igralce. Se enkrat bi rad poudaril, da manjka dobro tehnično vodstvo in dobra organizacija. Premalo je trenerjev ali jih sploh ni za mladinska moštva in okoliška športna društva. Kar se tiče ženske odbojke mislim, da je samo v Doberdolu in Sovodnjah prišlo do pravilne politike v odbojki in sicer tako, da so začeli z mladino.

SPACAPAN MIRKO (1953), 192 cm, tolkač, igra tri leta.

Kaj bi rekel o Olympiji?

Zame je edina športna organizacija na Goriškem; vse ostale so priložnostne. Peša pa na tem, da zadnje čase goji samo eno stran športa, zlasti odbojko in kvečjemu še atletiko ter smučanje. Poslanstvo Olympije naj bi bilo drugačno; sledila naj bi namenu, ki si ga je postavila že z naslovom: združenje. Ob tej priložnosti obžalujem, da se goriški Slovenci zanimajo predvsem za kulturno udejstvovanje, ne pomislimo pa, da ni vsa mladina za to sposobna, je pa morda zmožna udejstvovanja na športnem področju.

MARIJAN ČERNIC (1950), 184 cm, tolkač; že veliko let član odbojkarje ekipe Olympije in tudi član odbora tega društva, v katerem ima mesto tajnika.

V nedeljo 17. decembra je bil občni zbor športnega združenja Olympia, zato smo vprašali Marijana, kako si predstavlja delovanje Olympije v novi športni sezoni pod novim odborom. Tako je odgovoril:

Odkar društvo obstaja, je bilo njegovo delovanje precej živahno, čeprav je bilo vedno beležiti nekatere pomanjkljivosti organizacijskega značaja; upam, da bo novi odbor znal tudi to odpraviti. Toda to mu bo uspelo le, če bodo vsi odbojkarji vestno izpolnjevali naloge, ki jim bodo poverjene in bodo skrbeli samo za korist društva in ne za kakšne osebne interese. Samo tako lahko pričakujemo v bodočnosti še večjih uspehov in bo naše društvo postalo še močnejše. Cilj mora biti tudi ta, da se pomnoži število mladih slovenskih športnikov, ki se bodo udejstvovali v raznih panogah, ki jih društvo goji.

Zapisala E. V. in B. S.

Misli, ki so izražene v prispevkih v mladinski prilogi, odražajo mnenje piscev in zato ni nujno, da se uredništvo Katoliškega glasa z njimi strinja. Prav tako pa noče izvajati uredništva nad prispevki predhodne cenzure, kajti to bi pomenilo vnaprejšnje ubiti v sodelujočih voljo do pisanja in razglabljanja o sodobnih problemih. V primeru, da bi kako mnenje za uredništvo ne bilo sprejemljivo, bo o tem povedalo svoje stališče kasneje po izidu mladinske priloge.

NI ZA VSE

Hinna majki Argentini

Hvala Tebi, Argentina, ki si menda nam pomoče edina. Ti si močna, trdna in bogata, da lahko podpiraš iz zamorstva brata. Kako bi revna b'la manjšina, če bi Tebe ne bilo, o Argentina.

Los fieles tuyos

»Slovenec« poslednjik!

Slovenska mladina v zamejstvu je ostala brez glasila. Udri se je pod, na katerem so se kresale nasprotujoče si glave. Ker je to težka izguba za naše »napredne«, predlagamo nov, bolj udaren naslov: INTERNATIONAL.

Voščila

Zvezi komunistov Slovenije naj Kristusov prihod na svet prebudi vest, da bo bolj zavzeto podprla koroške Slovence in bolj uspešno reševala domače probleme. Slovenski Kulturno Gospodarski Zvezi, da bi v novem letu delila mir in blagostanje vsem Slovincem dobre volje. Primorskemu dnevniku naj bo v novem letu končno priznan kot verodostojnejš in kot tak deležen bogatih podpor iz sklada za »Dober tisk«.

Po naročilu Katoliškega glasa naj gredo božična voščila še ljubljanskemu radiu za plodno dolgoletno prijateljstvo in sodelovanje v znamenju graditve vseslovenske vzajemnosti.

Slovenskemu mladinskemu krožku iz Gorice želimo božjega blagoslova v novem letu in predlagamo za dopolnitev januarskega programa božični misterij s številnimi diapozitivi v naši izvedbi.

Zvezi Slovenske Katoliške Prosvete iz Gorice želimo veliko uspehov in ob vstopu v novo leto, da bi še naprej tako bogato poročala o svojem delovanju, v kolikor pa bi drugje ne bilo za to prostora, ji ponujamo kotiček na svojih straneh.

Uredniki mladinske priloge se ob zaključku plodnega leta toplo zahvaljujemo za številne prispevke vsem sodelavcem; ostalim urednikom mladinskih prilog vseh zamejskih revij in časopisov pa voščimo v letu 1973 še mnogo več konkurence in po potrebi tudi več sodelovanja.

MIR LJUDEM DOBRE VOLJE!

Tine Valenčič

Nova številka Misli

Pred sabo imam četrto številko Misli, glasila slovenskega klasičnega liceja in gimnazije v Gorici. Če bi jo vzel v roke nekdo, ki njenih sodržnikov in okolja, v katerem nastaja, ne pozna, bi mu nemara dala vtis zvočenosti in razvlečenosti, čeprav bi jo ocenjeval prizanesljivo, kot pač sodimo dijaški list.

Ko pa vzame Misli v roke naš človek, se pred njim pojavijo nekateri obrazci, ki se skrivajo za šiframi; in ker ve, koliko truda je potrebno za eno samo številko, ker pozna probleme, s katerimi se ti dijaški srečujejo, se razveseli njihovega sporočila, čeprav je podano v nekoliko okorni obliki. Vendar kljub tej prizadevnosti ne smemo videti vsega v svetli luči; nasprotno, kritika je na mestu, če hočemo napredovati.

Prvo mesto zavzema članek prof. Andreja Bratuža. Prispevek je zelo zanimiv, ker nam pokaže zametke in razvoj ideje o evropski zavesti.

Iz literarnega dela lista najbolj izstopajo »Strahovi«, ki so zelo izdelani, jedrnat in zato najbolj učinkoviti. Tudi zaključek kaže določeno stopnjo zrelosti.

Po svoje je zanimiv tudi prispevek »Doživetje«, le da je včasih premalo poglobljen in jezikovno šibkejši. Sledi poročilo o gostovanju Prešernovega gledališča iz Kranja, ki je učinkovito predvsem tam, kjer pisec občečloveško problematiko prestavi v naše razmere.

Poezije je v tej številki precej, a zastopa jo skoraj samo Marijan, ki niha nekje med moderno obliko ter klasičnim ritmom. Nekatere njegove pesmi so preveč gostobesedne; morda bi znal svoje doživljaje in razmišljanja bolj podati v prozi, kar dokazuje njegov sestavek »Kaplje«. Nekoliko boljše so »Angeline pesmi«.

S člankom o Koroški ter celo dobesednim posnetkom govora (z vsemi stilnimi in jezikovnimi napakami vred) tajnika Prosvetne zveze iz Celovca Andreja Kokota so nas verjetno hoteli prestresti, toda zdi se, da je članek zgrešil svoj cilj. Govor je namreč prepoln papirnatih fraz, ki nobenemu nič ne povedo.

Zanimivo je raziskovanje »o Trubarju«, medtem ko je ozis zgodovine Gorice bolj nekaka obnova. Vendar bi bili obe raziskavi bolj »znanstveni«, če bi avtorja navedla vire.

XY nam pove svoje mnenje o mamilih, sledi še poročilo z dijaškega zborovanja ter »humoristični« list.

Jezik je skoraj v celotni številki precej šibek, nenegovan; vendar sem prepričana, da bo od številke do številke boljši.

Literarno opremo je oskrbela Marta Renner. Naslovna stran je okusno izdelana, notranjost pa je morda manj posrečena.

Vendar je ta številka lep uspeh dijakov, saj so jo pripravili popolnoma samostojno in brez vsake pomoči. To je znak vitalnosti in smisla za iniciativo, kar je izredno razveseljivo.

N.M.

Drobtinice

Cecilijanka 1972. O letošnji pevski reviji v Katoliškem domu je bilo že marsikaj napisanega. Število zborov je bilo visoko, udeležba na obeh večerih zelo dobra, tudi kvaliteta zborov je bila boljše kot prejšnja leta, prišli so gostje iz Kanalske doline, iz Slovenske Benečije, iz Trsta, prisoten je bil tudi jugoslovanski konzul, goriški župan, še druge osebnosti. Zgleda, da je manifestacija uspela, pridobila na ugledu, krepko zaživela. O vsem tem in podobnem so pisali slovenski časopisi. Le bralci Primorskega dnevnika niso imeli priložnosti o tem ničesar brati. Mogoče se je uredništvu tržaškega dnevnika zdelo le premalo pomembno vse to; mogoče so bili nekateri zbori preveč »cerkveni« in zato malo vredni; mogoče se je koga oprijela zadnje čase nevoščljivost; mogoče se kaj »kulturnega« dogaja pri nas samo na eni strani; mogoče so zelo važni in uspešni koncerti samo v cerkvah; kar je v Katoliškem domu, je vsekakor manj. Sicer pa smo po ljubljanskem radiu slišali, da v seznamu zamejskih časopisov ni Katoliškega glasa. Pa naj pride v Katoliški dom celo svetovno znani Slovenski okteti, za naš dnevnik bo tudi to nepomembno. Priznamo, da »Cecilijanka« ni morda najboljše možna kulturna prireditev, a dejstvo je, da se le redkoma pri nas na Goriškem zvrsti na odru sedemnajst zamejskih zborov. Slovenski dnevnik bo o tem molčal.

Pogovor z igralci Olympije

Člani odbojkarjskega moštva »Olympije« že skoraj dva meseca redno trenirajo; pripravljajo se na novo prvenstvo z veseljem in pogumom. Nekateri igralce smo srečali s svojim trenerjem v prijateljskem pogovoru z odbojkarjsko ekipo iz Kanala. Nekateri igrajo pri Olympiji že od ustanovitve, nekateri so mlajši; želimo jih predstaviti našim bralcem.

ANTONIČ VILKO (letnik 1949), 178 cm, univerzalen; igra že od ustanovitve društva, začel je v Alojzijevišču in prvič nastopil na šolskem prvenstvu.

Katere napake opažaš pri tvojem moštvi?

Atletično so posamezno zelo dobri, zadostno obvladajo igro in so tudi atletskega dobro zgrajeni. To slišimo že vsa leta; vendar igralci v ekipi ne izražajo popolnoma svojih sposobnosti in zato često razočarajo. Po mojem sta dva vzroka neuspehov. Prvič Olympia ni v desetih letih obstojala dobila še prave tehnične fiziognomije. Igrala je po zastarelih sistemih in igra je bila včasih povsem improvizirana. Drugič: moštvo je zelo krhko; v določenih trenutkih izgubi zbranost in psihološko popusti. Nestrpnost nekaterih igralcev zelo slabo vpliva na soigralce. Da bomo odpravili prvo hibo, mora poskrbeti trener, za drugo pa se moramo mi sami potruditi.

KRANNER MARKO (1951), 181, tolkač, v prvi ekipi igra štiri leta.

Kaj ti pomeni šport?
Predvsem razvedrilo ob prostem času. Med prvenstvom pa skrb in zagrizenost za čim boljše uvrstitve.

Poleg odbojke gojiš še druge športe?
Zelo rad smučam; poleg tega pa se ukvarjam še z lahko atletiko.

KOMJANC SIMON (1947), 189 cm, tolkač; k Olympiji je pristopil pred tremi leti. Poprej je branil barve števerjanske ekipe »Brda«.

Kakšen je položaj prve ekipe Olympije?
Treniramo redno že skoraj dva meseca; vendar ne vemo še, v kateri lvi bomo igrali. Do sedaj smo organizirali že tri prijateljske tekme in pri vsaki izmed teh je moštvo pokazalo zadovoljivo izboljšanje. Zadovoljen sem, ker smo že sedaj, pred prvenstvom, bolj pripravljeni kot prejšnja leta. Prepričan sem, da bomo z novim trenerjem dosegli zavidljive uspehe.

Tvoje želje?
Moja največja želja je ta, da bi na Goriškem s časom spravili na noge ekipo, ki bi zmogla igrati v višjih skupinah.

ROMANO LEOTTA, uradnik, letošnji trener Olympije.

Kako ste se znašli med našimi fanti?
Ambient mi ni nov; skoraj vse igralce sem poznal že prej.

Vaši načrti?

Začeli smo z novim načinom igre, tako da bo bolj moderna in zato bolj privlačna; iščemo vedno novih prijateljev, zato da bi bila igra bolj prijetna, bodisi za igralce, bodisi za prijatelje, ki nas bodo prišli gledat. Smo komaj začeli; pred sabo imamo mnogo dela. Na vsak način se bo to delo odvijalo hitreje, kot smo računali, v kolikor so igralci do sedaj pokazali veliko dobre volje in precejšnjo lahkoto za razumevanje treningov in so zelo pozitivno sprejeli novi način igre. Če bodo nadaljevali z dobro voljo, bodo lahko dali mnogo od sebe in uživali veliko zadoščenja.

SOBAN BERNARD (1947), 183 cm, tolkač; igra pri Olympiji že od vsega začetka.

Ti si se letos zelo prizadeval, da ste dobili novega trenerja. Kako si sedaj z njim zadovoljen?

Tehnično je trener odličen, škoda, da ni slovenec. Mislim, da nismo mogli dobiti boljšega. Cenim ga tudi kot psihologa. Njegova prisotnost je vnesla med fante več prizadevanja, zavzetosti in discipline; v zadnjih tekmah smo videli vedno večji napredek. Skoda bi bilo, da bi Olympia s tem trenerjem igrala v promocijski ligi.

Kako, da niste mogli dobiti slovenskega trenerja?

Iskali smo ga najprej v Novi Gorici; imeli smo celo že kratek trening. A iz političnih razlogov smo ga izgubili. Sli smo tudi v Ljubljano, a nismo bili deležni razumevanja. Nato smo se obrnili do Trsta in tudi tam ni bilo uspeha. Znašli smo se v položaju, da smo nujno potrebovali trenerja, sicer bi ekipa razpadla. Zadnja rešitev je bila v tem, da smo se obrnili do italijanskega trenerja in sicer v trenutku, ko so igralci spoznali, da je neobhodno potrebno imeti nekoga, ki jih trenira in vodi.

TOMMASI PAVEL (1953), 180 cm, tolkač, igra tri leta.

Kaj bi rekel o navijačih Olympije?

Predvsem, da jih ni. Po mojem imajo navijači zelo važno vlogo pri vsakem moštvi. Tako mislim, da bi rešili marsikatero tekmo Olympije, če bi se je udeležili. Že od ustanovitve je bila naša ekipa osamljena skoraj pri vseh tekmah. Manjkal je

1. januar - svetovni dan miru pod geslom: mir je mogoč

Nenadomestljivo poslanstvo

Leto 1972 je bilo za Mohorjevo družbo jubilejno leto, saj je praznovala naša najstarejša književna ustanova 120-letnico svojega obstoja in delovanja. Dogodku primerno je praznovala stodvajset let dejavnosti našega prvega in največjega knjižnega založništva tudi Mohorjeva družba v Celju. V redni knjižni zbirki za leto 1972 je posvetila v koledarju za leto 1973 ter v posebni izdaji pod naslovom »120 let Mohorjeve družbe« v vrsti prispevkov pozornost, kot jo pač zasluži ustanova, kateri pripada priznanje, da je naučila Slovence brati, jim utrjevala narodno zavednost in širila obzorje. V knjigi »Od Kotelj do Belih vod« je zapisal Prežihov Voranc o mohorjanski šoli: »Ako bi ne bilo Mohorjeve ko sem njene knjige prebral že kot deček na paši, bi ne bil nikoli postal pisatelj.«

Mohorjevo družbo so ustanovili škof Anton Martin Slomšek, prof. Andrej Einspieler, narodni buditelj koroških Slovencev in Anton Janežič, profesor, slovničar in književni organizator v dobi, ko je bil Celovec kulturno središče vsega slovenskega naroda.

Medtem ko so se koroški Slovenci obrnili v posebnem oklicu za ustanovitev novega knjižnega društva že leta 1851 na slovensko javnost, je izšla prva zbirka mohorjskih knjig decembra meseca 1852. 21. marca 1871 je vložil odbor Mohorjeve družbe pri koroške deželni vladi prošnjo za ustanovitev lastne tiskarne. Že 19. maja 1871 je bila tiskarna z odločbo deželne vlade dovoljena, 1. decembra istega leta pa sta bili v lastni tiskarni tiskani že prvi knjigi, in sicer ena v nakladi 20.000, druga pa v 14.000 izvodih. Številke povejo, kakšno kulturno poslanstvo je v tem času že vršila Mohorjeva družba med slovenskim narodom. Tako je mogel v tem letu naznaniti odbor slovenski javnosti:

»Od vseh krajev slovenske domovine, pa tudi od daljnega Istrjanskega in Hrvatkega dohajajo stari in novi udi v pomnoženem številu. Res spolnila se bo naša nada in želja: kmalu ne bo vasi na Slovenskem, da bi ne štela v nji Družba sv. Mohorja vsaj nekaterih udov... Družba od leta v leto lepše napreduje.«

Dne 10. januarja 1882 je začela izdajati Mohorjeva družba tudi glasilo koroških Slovencev »Mir«. Njeno vzgojno in narodnoobrambno delo je zajelo najširše plasti slovenskega ljudstva. Najuglednejši slovenski pisatelji so bili njeni sodelavci. Po zaslugi profesorja Josipa Apiha je izdal pri Mohorjevi družbi troje povesti tudi Ivan Cankar. Leta 1918 se je dvignilo število udov pri Mohorjevi že na 90.512.

V času, ko je Avstro-Ogrska razpadla, je bil ravnatelj Mohorjeve tiskarne duhovnik Jožef Zeichen, doma v šentjakobski fari v Rožu. Zaradi koroških bojev se je preselila Mohorjeva družba 31. julija 1919 s svojo tiskarno iz Celovca v Prevalje in ostala tam do 7. decembra 1927. Medtem je kupila Mohorjeva družba po prizadevanju ravnatelja Jožefa Zeichna dvonadstropno hišo v Celju, jo preuredila v upravno stavbo ter dozidala novo poslopje za tiskarno. Od tam je prihajal njen redni knjižni dar med obema vojnama tudi v slovenske družine na Koroškem. Je to obdobje, ko je bil urednik Mohorjevih knjig Fran Saleški Finžgar, tedaj eden najvidnejših predstavnikov slovenskega ljudskega pripovedništva.

Ker je bila Goriška odcepljena od narodovega telesa, so ustanovili leta 1924 v Gorici »Goriško Mohorjevo društvo«, ki naj bi po zgledu celovške in celjske Družbe nadaljevala izobraževalno delo med slovenskim ljudstvom v Italiji. Celovška Mohorjeva družba je družveno-pravno obstajala naprej, dokler ni bila v času nacizma leta 1940 razpuščena, češ da njeno delovanje ni v skladu z rajhovskimi predpisi. Z odkolom celovške državne policije z dne 25. julija 1940 ji je bilo odvzeto vse premoženje. V zemljiški knjigi je bil kot lastnik vknjižen »Deutsches Reich, Reichsminister für Finanzen«. Šele 8. decembra 1947 je bila Mohorjeva družba spet vknjižena kot lastnica na podlagi celovške finančne direkcije. Sledila so leta velikih naporov in vzponov. Sad teh naporov so: lastna tiskarna in knjigarna, poživitev založniškega delovanja in ustanovitev dijalskih domov. Duhovno pa sooblikuje danes celovška Mohorjeva družba predvsem ožje in širše zamejstvo.

Ob praznovanju 120-letnice ustanovitve Mohorjeve družbe smemo z veseljem ugotoviti, da danes uspešno delujejo vse tri mohorjeve: celjska, celovška in goriška Mohorjeva družba. Kakor smo pogrešali na eni strani koroški Slovenci za časa prve avstrijske republike v Celovcu lastno tiskarno, moramo biti na drugi strani svo-

jim rojakom — s tedanjim ravnateljem Jožefom Zeichnom na čelu — hvaležni, da so s preselitvijo Mohorjeve tiskarne v Prevalje in v Celje omogočili naši najpomembnejši versko-kulturni ustanovi vsestranski razmah na področju Slovenije. Kako pomembno in dalekosežno je bilo to delo, pa kažejo leta po drugi svetovni vojni, ko si je mogla Mohorjeva družba tudi v novih političnih okoliščinah, v katerih se je znašel slovenski narod, zagotoviti svoje mesto v slovenskem kulturnem prostoru.

Pri duhovnem oblikovanju slovenskega naroda vrši Mohorjeva družba tudi danes nenadomestljivo poslanstvo. Tega se zavedamo še v prav posebni meri Slovenci v zamejstvu.

DR. V. INZKO

Duhovnost umbrijskega festivala

Perugia, jeseni

V niz raznih glasbenih prireditev poletja in zgodnje jeseni se kot zadnji uvršča umbrijski mednarodni festival, znan pod imenom »Sagra musicale umbra«, letos že v sedemindvajseti izdaji. Prireditev sama ni nova, saj sem se tudi v prejšnjih letih že večkrat udeležil posameznih koncertov, ki se vršijo po raznih zgodovinskih središčih zelene in mistične Umbrije.

Perugia, Terni, Assisi, Città di Castello, Orvieto so med glavnimi mesti, v katerih se odvijajo koncertni nastopi zadnji teden septembra in prve dni oktobra. In prav oboki starih frančiškanskih in dominikanskih bazilik ter od znanih srednjeveških in renesančnih umetnikov poslikane dvorane so navadno najboljši okvir glasbenim nastopom solistov, zborovskih in orkestralnih skupin, ki tu gostujejo iz raznih delov Evrope in sveta. Posebnost umbrijskega festivala je prav zavzetost za vokalno-instrumentalno glasbo duhovne in posebej nabožne vsebine, kjer prevladujejo maše, oratoriji, kantate, moteti ipd. Lahko zatrdim, da se na improviziranih odrih velikih umbrijskih cerkva in dvoran lahko sliši vse najlepše stvaritve glasbene zakladnice na tem področju.

Mislim, da je zelo primerna umetniška politika organizatorjev tega festivala, ki mu v vseh teh letih hočejo vtisniti poseben pečat duhovnosti. Naj gre pri tem za umetniško ustvarjanje zahodne katoliškega sveta ali vzhoda v pravoslavni liturgični glasbi oziroma za severno protestantsko tradicijo korala, ali pa tudi za duhovno glasbo novega sveta ameriške celine, vedno se javlja ista idealna komponenta, ki umno povezuje vse priredite s to svetlo nitko duhovne poglobljenosti. V tem je tudi mesto samega umbrijskega festivala že točno opredeljeno in igra svojega vloge v sklopu ostalih tovrstnih italijanskih (in morda evropskih) prireditev.

V programu letošnje izdaje sem izbral morda zame najbolj odgovarjajoče, namreč velik koncert vokalno-instrumentalne glasbe, ki se je vršil v mestnem gledališču »Morlacchi« v Perugi. Na sporedu je bila glasbena produkcija Roberta Schumanna na področju cerkvene glasbe, in sicer njegova »Maša« v c-molu op. 147 ter »Requiem« op. 148, oboje za soli, zbor in orkester. Schumann je širši publikli bolj znan kot simfonik in komorni ter klavirski skladatelj, malokdo pozna njegova dela s področja nabožne glasbe. Obe svoji veliki deli iz leta 1852 (štiri leta pred smrtjo) je nemški skladatelj zložil v Düsseldorfu, v obdobju, ko ga je težka živčna polezen že precej izžela. V tem času je tudi dokončal glasbo za Byronovega »Mandreda«. Sam je v tem času izpovedal: »Kaj bo z menoj? V sebi gojim najbolj izrazite želje in obenem globok prezir do življenja, tako da ne morem razumeti, kako je mogoče združiti tako nasprotujoče si težnje...«

V obeh Schumannovih delih je lahko opaziti tako njegovo impulzivno in bogato romantično navdihneno invencijo kot neko izredno duhovno poglobljenje, ki se kaže tudi v raznih prijemih arhaičnega glasbenega izraza. Vsekakor je v Maši in v Requiemu vidna njegova močna umetniška osebnost, ki teži za svobodnejšim glasbenim izrazom, medtem ko se npr. v polifonski obliki opazi lahko manj okretno gibanje oz. manjšo domačnost s to tehniko. Skladatelj sam je osebno dirigiral le prvo izvedbo svoje Maše, in to v koncertni dvorani. Izvedbe Rekvijema pa ni doživel.

Po zgradbi gre tu za tradicionalno oblikovane dele, le pri Maši si je Schumann

Bridkosti in veselje nadškofa Pogačnika

Ko je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Jožef Pogačnik obhajal nedavno 70 let življenja, je ob tej priložnosti dejal članom stolnega kapitlja in Duhovniškega sveta, da so zanj boleče točke odpad nekaterih duhovnikov doma in na tujem, odpad nekaterih vernikov od Cerkev, ubijanje še nerojenih življenj, velik del zgubljene mladine, ki se je predala uživanju. Med veselimi točkami je pa našel: lep obisk božje službe po mnogih cerkvah, tudi število obhajil raste, za prizidek k teološki fakulteti so verniki res velikodušno darovali, zvestoba večine duhovnikov svojemu nadškofu je vzgladna. Zaključil pa je z besedami sv. Avguština: »Z vami skupaj živeti, to mi je v tolažbo, vaš pastir sem, tega me je strah. Zavedam se, kakšno odgovornost nosim. Prosim, da mi jo olajšate s tem, da spolnite, kar vam kot škof naročam.«

Rut (bivši Nemški rut) pod Črno prstjo v svoji beli opojnosti

IZŠLE SO KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Letošnje mohorjevke so nekaj izrednega, zares razveseljiv in pomenljiv dar primorskim Slovincem. Zbirka vsebuje:

1. **Koledar 1972.** Bogat in pester po vsebini, je živa priča našega zamejskega dela, življenja in trpljenja. Izobraženec in preprosti človek ga bosta s pridom prebirala.

2. **Zbornik o Valentinu Staniču** ob 200-letnici rojstva tega samoniklega narodnega buditelja na Goriškem. V zborniku je dvojica biografskih povesti o V. Staniču: Joža Lovrenčič »Cervovškov gospod« ter Ivan Pregelj »Božje poti«. Sledi še nekaj zapiskov in gradiva o Staniču.

3. **Ljubka Sorli: »Izbrane pesmi«.** Marijan Brecelj, ki je pesmi uredil in zbral bibliografijo, nam v spremni besedi prikaže lik in delo te priljubljene goriške pesnice.

4. **Marta Albrand: »Dolga noč čakanja«.** Napet roman iz zadnje vojne na Holandskem. Cena kakor lani: 2.500 lir.

Jesenske lučke 1972

IV.

Naj napišem za slovo še to »lučko« in posvetim z njo v temino ljubljanske televizije.

Z nekim odličnim goriškim gospodom sva sedela pri kosilu in pogovor se je pletel o tem in onem, kot je navada ob takih priložnostih. Pa mi je gospod s sme hom reknel: »Čuj, kaj se mi je ondan zgodilo. Zelel sem poslušati slovensko besedo, pa odprem televizor na Ljubljano. Govorijo v srbohrvaščini. Zavrtim gumb na Koper. Govorijo v italijanščini. Nevoljen ugasnem televizor z mislijo: Kje pa si, slovenska televizija?«

Da, kje pa si, slovenska televizija? Slovenske televizije namreč ni, ker imamo

samo ljubljansko televizijo, kvečjemu še koprsko. Ljubljanci so na to ponosni in skrbno pazijo, da bi njih televizija ne postala »slovenska«. Tako so v preteklem mesecu novembru v okviru oddaj »S ka mero po svetu«, ki so sicer dobre oddaje in zanimive, oddajali tudi svet pod Andami v Južni Ameriki. Na vrsti so bile Ande pod Tronadorjem, ki je nekako na sredini argentinskih And nad Barilochami. V Barilochah je danes večje število Slovencev, ki so se naselili po zadnji svetovni vojni in se tam dobro uveljavili kot go spodarstveniki in tudi kot alpinisti. Ima jo tudi slovensko šolo, slovenski zbor in še marsikaj drugega slovenskega. Kot alpinisti so prvi preplezali številne grebene in vrhove argentinskih And ter pri tem imeli tudi tri smrtne žrtve, pok. Tončka Pangerca, Vivoda in Tomaža Kralja. Uveljavili so se v argentinski alpinistiki tako, da je Slovenec Dinko Bertonec prišel v argentinsko odpravo na Himalajo in je pot odprave opisal v knjigi Dhaulagiri. Slovenska alpinistika je torej vtisnila trajne sledove v argentinskih Andah. Pod Tronadorjem je slovenska družina tudi odprla gostišče, ki slovi danes v Barilochah in pri obiskovalcih And.

Reporter ljubljanske televizije je te kraje obiskal, jih fotografiral, se razgovarjal s slovenskimi ljudmi, ujel v kamero tudi nje in registriral govorico slovenskih ljudi pod Andami.

Prijatelji so me opozorili na to oddajo: »Videl boš Slovence pod Andami.« Zato sem si vzel čas in si jo ogledal. Krasnja je bila pokrajina, zanimivi podatki o njej in o Barilochah, kjer se oddaja začneja. Toda o Slovincih v tistih krajih ne duha ne sluha. Samo »Torre eslovena« je ostala v oddaji kot edina priča o Slovincih pod Andami. Kamera se je vrтела okrog slovenskega gostišča, videla turiste in ptice, ni pa videla slovenskih ljudi, ki gostišče vodijo in njih otrok, ni slišala slovenskega petja pod Andami in slovenske govorce. Kriv za to ni reporter, ki je oddajo lepo pripravil in pravično ter objektivno posnel tudi slovenske ljudi pod Andami, kriva je cenzura ljubljanske televizije, ki je vse »slovensko« lepo pristriгла, da bi ja kdo ne začel misliti, da imamo kje na svetu slovensko televizijo. Imamo ljubljansko, nimamo pa slovenske televizije. To se pravi, imamo partijsko, nimamo pa slovenske televizije.

Zaradi tega bomo tudi letos, kot že vsa leta nazaj, na sveto božično noč verjetno poslušali kake neokusne »mojstre« iz Beograda, ki ne veš, ali bi se z njimi smejal ali bi nad njih humorjem jokal, pa še kake druge internacionalne oddaje. Samo slovenskih božičnih pesmi iz ljubljanske televizije in radia ne bo slišati. Če boš hotel poslušati slovensko ljudsko božično pesem, boš moral na tuje postaje v Trst, Celovec, Cleveland, Pariz, Vatikan. Kajti Ljubljano, posebno ob takih priložnostih, se skrbeje pazi, da ne postane slovenska.

Tako je. Ostaja pa vprašanje, ali je prav, da je tako. (r+r)

Dr. Franju Delaku v spomin

Ko sem pred približno dobrim letom na nekem orgelskem koncertu v Trstu srečal dr. Delaka in se z njim domenil, da mi pošlje svojo zadnjo zbirko zborovskih pesmi, sploh nisem mislil, da ga ob letu več ne bo.

Zadnji dan novembra letos je dr. Franjo Delak umrl. Pred dobrim letom šele se je vrnil iz Druženih držav nazaj v Trst, z upanjem, da bo lahko tu še nadaljeval svoje plemenito delo. Usoda in božja previdnost sta hoteli drugače. Zato je prav, da se ga v nekaj vrsticah spomnimo in s tem počastimo lik slovenskega zaslužnega kulturnega delavca na Primorskem.

Dr. Delak se je rodil 18. avgusta 1896 v Trstu. Pot ga je po domači šoli kmalu peljala v osrednjo Slovenijo. Od salezijanskega zavoda na Rakovniku pri Ljubljani, kjer se je že seznanil z glasbo, mimo Gorice v Pazin — to so bile prve poti mladega študenta. V Ljubljani je nato začel tudi visokošolski študij na medicinski fakulteti; študij pa je zaključil z doktoratom na univerzi v Gradcu. Tudi zatem je bila njegova pot razgibana — Siena, Trst, pa spet Jugoslavija. Tu je deloval tako na Slovenskem kot tudi na Hrvaškem in v Hercegovini. Zlasti v dobi svojega službovanja v Laškem je mnogo prispeval h kulturni rasti Stajerske, sodeloval je pri celjskih kulturnih tednih z različni skladbami. Vojnata leta so tudi dr. Delaku pomenila ponovno odisejo. Od taborišča do izgona v Srbijo in spet postanek na Hrvaškem, kjer mu tudi sreča ni bila mila, ker iz prepričanja ni mogel sodelovati s takratno hrvaško oblastjo. Prišli so partizani, mobilizirali mladino in med temi tudi enega izmed njegovih sinov, ki je potem postal žrtev ustašev. Dr. Delak se je z družino spet vrnil v Trst in se tu iz narodnih nagibov pridružil narodnoosvo bodilnemu gibanju. Po vojni pa je začutil, da ne more več svobodno delovati pod komunistično oblastjo in je zato tudi po

rovih težkih družinskih izgubah sklenil, da se za stalno preseli v Trst. Leta 1950 je dobil službo pri zavezniški vojaški upravi, postal je zdravnik v begunskih taboriščih in se prav v tem obdobju spet lahko bolj posvetil glasbenemu delovanju. V taborišču pri Sv. Soboti je ustanovil moški vokalni oktet »Triglav« in z njim tudi sodeloval pri tržaškem radiu. V teh letih je dr. Delak izdal svojo zbirko »V snegu«. Po prihodu italijanske oblasti v Trst se je dr. Delak odločil, da se izseli v ZDA. Naselil se je v New Yorku in tudi tu zbral ljubitelje petja ter ustanovil moški pevski zbor »Fantje z Osme«. Domotožje pa ga je le gnalo spet domov in zato se je vrnil v Trst, kjer je prav v zadnjem letu življenja skomponiral malo simfonično pesnitev oz. rapsodijo »Martin Krpan«.

Kakšen je glasbeni svet Franja Delaka? Ko sem lani pisal o njegovi zadnji zborovski zbirki »Dvanajst moških zborov«, sem predvsem podčrtal nekatere temeljne silnice njegovega umetniškega ustvarjanja. Ne bom jih tu ponavljal, omenim naj le, da iz njegovih zlasti zborovskih del veje domač in pristen duh. Izraža se v zelo melodičnem stavku, včasih preprostem, včasih tudi malo bolj drznem. Posebno je gojil moške zборе, zanje je izdal dve zbirki skladb. Njegova glasbena produkcija pa se ne ustavi ob zborovski glasbi. Pisal je tudi komorno, simfonično in celo operno glasbo. Dva godalna kvarteta, ena simfonija, opera »Crtomir«, vrsta samospelov, pet klavirskih skladb, več kompozicij za mešani zbor — vse to so le v glavnem omenjena dela pokojnega tržaškega skladatelja.

Spomin na dr. Delaka bo ostal najbolj živ s tem, da bo njegova glasba prešla z notnega papirja v sporede naših zborov. S tem bodo ti najlepše počastili domačega glasbenika in poskrbeli, da se njegov doprinos naši pevski kulturi ne izgubi.

a. b.

božji nam je
rojen Sin

TRGOVINA

AI SETTE NANI

(PRI SEDMERIH PALČKIH)

V ulici IX Agosto 2/D - tel. 83554

BOGATA IZBIRA OTROŠKE KONFEKCIJE
OTROŠKI ARTIKLI IN NAJMODERNEJSE
OTROŠKO POHIŠTVO

TVRDKA

Prinčič Ivan

K R M I N (CORMONS) - TEL. 6121

TOVARNA POHIŠTVA IN TRGOVINA Z LESOM

TRGOVINA
Z ELEKTRIČNIM
IN SANITARNIM
MATERIALOM

Koren Stanislav

GORICA - Ul. Mattioli, 11 - Tel. 83271

TRGOVINA ČEVLJEV

ALPINA

GORICA - Corso Verdi, 78 - Tel. 2517

URARNA IN ZLATARNA

Vizintin Jožef

GORICA - ul. Monache, 9

★ DUSNI PASTIR IN NJEGOV POMOČNIK pri dušnopastirskem središču v Gorici želita vsem slovenskim družinam in posameznim vernikom v mestu Gorica čimbolj doživeti praznike Gospodovega rojstva in blagoslova polno novo leto 1973. Naj bi misel na prihod božjega Sina na svet povezala vse naše ljudi po svojih dušnih pastirjih v eno samo družino božjih otrok.

★ APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA (ACM) V GORICI vošči vsem članom in udeležencem skupnih ekumenskih romanj blagoslovljene praznike in v trdni povezavi s Cerkvijo ter z božjim ljudstvom preživeto novo leto 1973.

★ ANSAMBEL »LOJZETA HLEDETA« IZ STEVERJANA vošči vsem poslušalcem narodno zabavne glasbe vesel božič in sreče polno novo leto.

★ ODBOR »KATOLISKEGA DOMA« V GORICI vošči blagoslovljene božične praznike in uspešno ter zdravja polno novo leto vsem svojim dobrotnikom, sodelavcem in prijateljem tu in po svetu. Obenem se jim zahvaljuje za dosedanje pomoč v upanju, da bodo še naprej podpirali to našo osrednjo ustanovo.

★ ZAVOD SV. DRUŽINE V GORICI želi svojim gojencem in gojenkam, njih staršem in vsem dobrotnikom milosti polne praznike ter v Bogu začeto in z njegovo pomočjo srečno preživeto novo leto 1973. Ko se poslavljamo od leta 1972, želi vodstvo zavoda še posebej izreči prisrčno zahvalo vsem, ki so mu nudili ob gradnji novega poslopja svojo moralno in materialno pomoč ter velikodušno prispevali za njegove velike potrebe. Naj bi ta pomoč tudi v novem letu ne izostala, dobri Bog pa naj bo vsem velikodušen plačnik!

★ CERKVENI PEVSKI ZBOR V PODGORI ter vsi, ki se tam udeležujejo na prosvetno-kulturnem področju, pozdravljajo svoje rojake ob praznikih Gospodovega rojstva in jim želijo uspešno novo leto.

★ PROSVETNO DRUSTVO »STANDREZ« vošči svojim članom, somišljenikom in obiskovalcem predstav v Zupnijskem domu polnost božične radosti in božje varstvo v novem letu.

★ SLOVENSKO ALOJZIJEVIŠČE V GORICI vošči vsem dobrotnikom, sedanjim in bivšim gojencem in njihovim staršem blagoslovljene praznike in srečno novo leto.

★ MARIJINA DRUŽBA V GORICI pozdravlja vse članice tu in po svetu ter vošči njim in njihovim družinam mir in božji blagoslov v novem letu.

★ GORISKA MOHORJEVA DRUŽBA vošči vsem svojim bralcem, tu in po svetu, blagoslovljen božič in sreče polno novo leto.

★ III. RED SV. FRANCISKA V GORICI vošči vsem udom blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto.

★ SKPD »M. MILEJ« - GORICA želi vsem prijateljskim društvom na Goriškem, Tržaškem in Koroškem blagoslovljen božič in uspeha polno novo leto.

★ SLOVENSKO KATOLISKO AKADEMŠKO DRUSTVO (SKAD) V GORICI želi vesele božične praznike in srečno novo leto kolegom in vsem zamejskim Slovencem.

★ SLOVENSKI GORISKI SKAVTI želijo vsem slovenskim skavtom v zamejstvu in po svetu vesel božič in napredka polno leto 1973.

★ SKPD »F. B. SEDEJ« IZ STEVERJANA vošči vsem članom, prijateljem in znanec doma in po svetu vesele božične praznike in srečno novo leto.

★ MOSKI PEVSKI ZBOR »M. FILEJ« IN MEŠANI PEVSKI ZBOR »L. BRATUŽ« IZ GORICE voščita vsem prijateljskim zborom na Goriškem, Tržaškem in Koroškem vesel božič in uspehov polno novo leto.

★ KATOLISKO PROSVETNO DRUSTVO »HRAST« IZ DOBERDOBA želi ob praznikih Gospodovega rojstva vsem članom in prijateljem krščansko preživete praznike in božje varstvo v letu 1973.

★ SPORTNO ZDRUŽENJE OLYMPIA želi vsem članom, prijateljem in dobrotnikom blagoslovljene praznike in uspehov polno novo leto.

★ KMEČKO DELAVSKA ZVEZA V STEVERJANU pozdravlja vse svoje člane ob božičnih praznikih in jim želi uspešno novo leto.

★

★ SLOMSKOVIM CASTILCEM, sodelavcem doma, v zamejstvu in v zdomstvu ter vsem, ki gmotno podpirajo zadevo beatifikacije škofa A. M. Slomška — posebno bolnikom in v tiskih živčim — želi blagoslovljen božič, srečno in zdravja polno novo leto na priprošnje božjega služabnika Slomška msgr. dr. F. H. Segula, postulator svetniškega postopka v Rimu.

★ KNJIZICE želijo svojim številnim bralcem in vsem prijateljem verskega tiska vso srečo in božji blagoslov za božične in novoletne praznike. Tej želji se pridružuje tudi uprava Marijanskega koledarja 1973 v Ljubljani na Rakovniku.

★

★ SLOVENSKO LJUDSKO GIBANJE V TRSTU, GORICI IN KANALSKI DOLINI želi vsem svojim članom in somišljenikom prijetne božične praznike ter uspešno novo leto 1973, v katerem naj bi prišlo do polnega uveljavljanja pravic naše narodne skupnosti na Tržaškem, Goriškem, v Slovenski Benečiji ter v Kanalski dolini.

★ DUHOVSKA ZVEZA V TRSTU pozdravlja ob božičnih praznikih vse sbrate in vse rojake — naročnike in prijatelje katoliškega tiska.

★ SVET SLOVENŠKE SKUPNOSTI NA TRŽASKEM želi svojim somišljenikom, podpornikom in vsem rojakom, ki ji stojijo zvesto ob strani, vesel božič in na uspehih bogato leto 1973.

★ SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU pozdravlja ob božičnih praznikih vse svoje člane, prijatelje in sodelavce ter jim želi blagoslovljen božič in uspešno novo leto 1973.

★ BARAGOV DOM V RICMANJIH želi vsem, ki ga obiskujejo, podpirajo ali v njem delujejo, blagoslovljen božič in uspešno novo leto.

★ STALNO SG V TRSTU želi vesele božične praznike in srečno novo leto svojim cenjenim abonentom in zvestim obiskovalcem, prizadevnim sodelavcem, dragim prijateljem in vsem, ki jim kakorkoli dolguje zahvalo za svoje plodno delo in umetniško rast.

★ MARIJIN DOM V ROJANU vošči svojim dobrotnikom in prijateljem ter vsej župnijski skupnosti v Kristusovem miru preživete praznike in srečno novo leto.

★ VODSTVO KREKOVEGA DOMA V BORSTU izreka mladini, ki zahaja v dom in njenim staršem iskrena voščila za praznike Gospodovega rojstva in novo leto v zdravju ter božjem varstvu.

★ ZBOR »JACOBUS GALLUS« IZ TRSTA želi svojim članom in rojakom, ki z ljubeznijo spremljajo njegovo delovanje in se udeležujejo njegovih nastopov vesele božične praznike in srečno novo leto.

★ ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV NA TRŽASKEM vošči vsem pevcem vesel božič in srečno novo leto.

★ FINZGARJEV DOM NA OPCINAH vošči blagoslovljene praznike in srečno novo leto vsem rojakom od blizu in daleč.

★ SLOMSKOV DOM V BAZOVICI vošči vesel božič in srečno novo leto vsem prijateljem in številnim dobrotnikom, ki dobrohotno spremljajo njegovo delovanje in ga podpirajo. Obenem izraža željo, da bi se v novem letu v večjem številu in pogosteje v njem zbirali, duhovno bogateli in se udeleževali zdrave zabave.

★ UKMARJEV DOM V SKEDNJU želi vsem svojim obiskovalcem, podpornikom in somišljenikom krščansko doživete praznike v smislu smernic pok. dr. Ukmarja in božji blagoslov v letu 1973.

★ MLADIKA želi vsem rojakom srečne božične praznike ter zdravo leto 1973.

★ SLOVENSKO KARITATIVNO DRUSTVO (SLOKAD) se ob bližajočih božičnih praznikih spominja vseh svojih dobrotnikov in zlasti tistih požrtvovalnih oseb, ki se žrtvujejo v poletnih mesecih naši mladini v blagor.

Mašna knjžička

NAŠA DARITEV

v obnovljeni izdaji. Cena 450 lir. Dobi se pri dušnih pastirjih, na upravi Katoliškega glasa in po knjigarnah.

★ MARIJINA DRUŽBA MARIJE MILOSLJIVE v ulici Risorta 3, Trst vošči svojemu voditelju, članicam in vsem, ki so jo spremljali z molitvijo in darovi, milosti polne praznike ter z Bogom začeto novo leto.

★ SLOVENSKA VINCENCIJEVA KONFERENCA V TRSTU želi vsem članicam, dobrotnikom in podpirancem srečne božične praznike.

★ SLOVENŠKE SKAVTINJE IZ TRSTA IN OKOLICE pozdravljajo vse, ki z razumevanjem in simpatijo spremljajo njih delovanje ter jim želijo krščansko doživete božične praznike ter blagoslovljeno novo leto.

★ SOLSKE SESTRE, PROVINCIALNI DOM V TRSTU, ul. delle Docce 34 želijo vsem, ki ta dom podpirajo, v njem živijo ali ga obiskujejo, blagoslovljene praznike in srečno novo leto.

Osnovnošolski otroci priredijo v Zupnijski dvorani v STANDREZU v petek, 22. decembra ob 19.30

BOŽIČNICO

★ VODSTVO SLOVENŠKIH TRŽASKIH SKAVTOV vošči vesel in blagoslovljen božič ter srečno novo leto.

★ SVETOIVANSKI MARIJIN DOM V TRSTU vošči vsem, ki ga obiskujejo in gmotno podpirajo, blagoslovljene praznike in uspešno novo leto.

★ MARIJANISCE NA OPCINAH, predstojniki in gojenci se ob svetih božičnih praznikih hvaležno spominjajo svojih številnih dobrotnikov; vsem želijo vso srečo božične noči, v novem letu pa naj jih spremlja božji blagoslov.

★

Resničnega notranjega miru ob ožajanju božičnih praznikov ter osebnih uspehov v letu 1973, ki naj pripomore hkrati k rešitvi še nerešenih manjšinskih vprašanj, želi vsem somišljenikom in prijateljem

Slovenska demokratska zveza
v Gorici

Zahvala

V prijetno dolžnost mi je javno se zahvaliti g. ravnatelju Rožiču, profesorskega zboru slov. učiteljskega in administrativnemu osebju, ki so mi ob upokojitvi izkazali toliko priznanja in mi priredili tako prisrčno slovo.

Leta, ki sem jih preživel med vami, bom ohranil v najlepšem spominu. Se enkrat najprisrčnejša hvala.

Zelo sem vesel in hvaležen, da so se me ob tej priložnosti spomnili tudi številni prijatelji in znanci.

Maks Komac

Ob praznikih
miru,
ljubezni
in dobrote
želi

TRŽAŠKA
KREDITNA
BANKA

vsem rojakom
tu, v domovini
in zamejstvu
obilje
notranjega
zadovoljstva
in jih vabi
da se
z zaupanjem
poslužujejo
njene
poslovanja

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 — VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi — hranilne vloge — krožni čeki
varnostne skrinjice — neprekinjena blagajna

Dopisniki po vsej Italiji

MENJAVA VSEH TUJIH VALUT

TRST

Brzojavni naslov: Bankred

UL. F. FILZI št. 10

Tel. 38-101 — 38-045

*Za božič in novo leto
čestitajo in pozdravljajo:*

GIUSEPPE KERSEVANI

di B. KERSEVANI & C. - Soc. n. c.
specializirana trgovina PHILIPS izdelkov
IMPORT - EXPORT

GORICA - Corso Italia, 76 Tel. 2643 in 83954

PEKARNA - SLAŠČIČARNA

VIATORI

Vse, kar potrebujete za vsakdanjo oskrbo in vse, kar si želite ob raznih pogostitvah ter svečanostih družinskega in društvenega značaja, dobite v največji izbiri v naših goriških prodajalnah

GORICA Tel. 2645

TRGOVINA Z JESTVINAMI
IN MESANIM BLAGOM

OSKAR KOVIC

PEC, 20 Tel. 88016

TVRDKA

TERPIN

IMPORT - EXPORT

Bogata zaloga kmetijskih strojev
Duca d'Aosta 42 - Tel. 87-218
GORICA

Ticozzi Federico

POSLOVALNICA TRAKTORJEV »FORD«
IN KOSILNIC »BCS«
TRAKTORJI »ERAU« ZA HRIBOVIT TEREN

GORICA, tel. 2302 Piazza della Vittoria, 6 (Travnik)

GOSTILNA

„Pri Mirkotu“

SOVODNJE OB SOCI

Kmečka banka

GORICA, - ul. Morelli 14 - tel. 2206

Vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)

TRGOVINA

z jestvinami in
vsemi kmetijskimi
potrebščinami

Karel Komjanc

Bukovje 6 - Tel. 81108 ŠTEVERJAN

Elia Čuk

Kolesa, motorna kolesa, radijski sprejemniki, šivalni stroji, pritikline

GORICA, Trg Cavour, 9 Tel. 83536

TVRDKA

Košič Benedikt

V obnovljenih prostorih v pritličju in v prvem nadstropju dobite zelo veliko izbiro vseh vrst obutev.

Tel. 5162 GORICA Ul. Rastello 1

TVRDKA

Anton Koren

IZDELAVA STEKLA

Podružnica:
Corso Italia 42
GORICA

Glavna trgovina:
Ul. Carducci, 6
tel. 2234

GOSTILNA

Devetak

VRH SV. MIHAELA, 48 Tel. 88005

TRGOVINA

AGRARIA

(Pri Darkotu)

GORICA Ul. Carducci, 45

TVRDKA

Florijan Vetrih

Velika zaloga nafte, gazolija za centralno kurjavo ter kerozena znamke Chevron

GORICA, ul. Lantieri 5 - tel. 2527 MOŠA, ul. Isonzo 9/b

URARNA IN ZLATARNA

ŠULIGOJ

Ul. Carducci 49 - tel. 5657 GORICA

DROGERIJA

VIDA

GORICA - ul. Seminario 10 - tel. 2887

Potujete v RIM - Italijo?

Ne pozabite obiskati slovenskih hotelov

Hotel BLED in Hotel DANIELA

00185 ROMA - tel. 777102 - 7579941 00185 ROMA - tel. 750587 - 771051
Via S. Croce in Gerusalemme, 40 Via Luzzatti, 31

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost 85 sob, 150 ležišč. - Vse sobe s privatno kopalnico, telefonom, radiofilodifuzijo, klimatskimi napravami - Nova slovenska restavracija. Osebe pretežno slovensko. - Počutili se boste kot doma. Dobrodošli!

Tiskarna BUDIN

Gorica - Riva Piazzutta, 18

Tel. 26-76

★ KULTURNI KROZEK »RECAN« IZ LJES V BENEŠKI SLOVENIJI vošči svojim rojakom doma in po širnem svetu blagoslovljene praznike z željo, da bi prišel čas, ko bi jih mogli vsi brez izjeme praznovati na svoji rodni zemlji, obenem pa izraža upanje, da bo novo leto uspešno tudi za Beneške Slovence v uveljavljanju njihovih kulturnih in narodnostnih pravic, ki jim grede kot ljudem, članom Kristusove cerkve in državljanom demokratične Italije.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo